

חב"ד לאנצורים

גליון מס' 7 • אדר ה'תש"פ

בישראל

תורת חב"ד לבני הישיבות מעיינותיד

הנערים נסעו לרבי

נבחרת של 100 מצטייני חב"ד לנוער מכל הארץ טסה יחד עם השלוחים להשתתפות בשבתון העולמי של חב"ד לנוער • רשמים ומראות מהתוועדות ההכנה בארץ, ההשתתחות המרגשת באוהל הקדוש, התפילה ב-770 ובחדרו של הרבי ומעמד ההבדלה העוצמתי ב'טיימס סקווייר'

רגע של שליחות

פרויקט מיוחד לקראת יום השותפות השנתי של חב"ד בקמפוס: השלוחים חושפים את בטורים אישיים שחוו הרגע המרגש שחו

בית מדרש לסטודנטים

הגה"ח הרב יצחק גולדברג והגה"ח הרב עקיבא גולדשמיד מציגים את המהפכה שמחוללים בתי המדרש בקמפוסים, מזווית הראות שלהם

צריכים לבוא אל הנוער ולומר להם: שמעו, סומכים על הכחות שלכם

מתוך שיחת הרבי (בהתוועדות י"ט כסלו תשכ"ח) על החובה והדרך לפעול בקרב בני הנוער, תוך הטלת הגש על מבצע תפילין בקרב בני הנוער

צריך להיות השער; באה הבת ואומרת: אינני מתביישת; אני חובשת פאה שמכסה את כל השער, ויוצאת לרחוב ואומרת שאינני מתפעלת מדברי איזה גוי או גוי בפריז!... ישנו גוי שאומר שצריך לקצר את השמלה - למאי נפק"מ עבורי?! לי יש את דבריו של משה רבינו, להבדיל.

והתורה מבטיחה, שכאשר ההנהגה תהי' באופן ש"כל כבודה בת מלך פנימה", אזי יגדלו ילדים שירונו מהם נחת אמיתי, לא רק נחת של עוה"ב, אלא גם נחת של עוה"ז, ולא "נחת" שמתבטא בכך שמשאירים "קדיש" לאחרי מאה ועשרים שנה רח"ל, אלא א"ע לעבעדיקער נחת"; להיות מדושן ("פרעגלען זיך") מרוב נחת מהבן או מהבת עד מאה ועשרים שנה, וכל זה למה - בגלל ש"נערים פני זקנים ילבינו", "בת קמה באמה כלה בחמותה".

כשדיברו על זה לפני שנים, היו יכולים לחשוב שזוהי הז' בעלמא; אבל עכשיו - "טעמו וראו", נסו ותווכחו!

וכאמור - התנאי היחיד הוא שצריך לדבר בדברים היוצאים מן הלב; אין צורך ב"נואם" בעל תואר, או שיהי' לו מליון דולר בבנק... צריך רק לדבר בדברים היוצאים מן הלב, ותנאי עיקרי בדבר - לומר את האמת כפשוטה, מבלי "לצבוע" אותה... כיון שמדברים עם דור שלא מתפעל לא מהאבא ולא מהאמא ולא מאף אחד; הוא רוצה להרגיש שלא מנצלים אותו, ולא מרמים אותו, ולא מחשיבים אותו לתינוק קטן ("א"ע פיצל קינד"), אלא מדברים אליו כמו עם אדם מבוגר, ואז - אדרבה: כדברי הגמרא אודות "אכלושי דמחוזא" ד"א לא עבדי חלשי" (בני אדם הרגילים לשאת משאות תמיד, וכשיושבין בטלים קשה להן); כשיתנו לו משא כבד - ירצה לשאתו, אבל כשיתנו לו דבר קל - יאמר שזה עבור תינוק ("בייבי").

כשמדברים עם הנוער במילים כאלו - הנה, ראשית כל, מדברים אמת, ושנית, מקיימים את השליחות של הקב"ה; משא"כ כשהולכים בדרכים אישיות ("אייגענע דרכים") - הרי, נוסף לכך שאין חידוש בדבר, כאמור לעיל, שכבר ניסו אותם, ומזמן פשטו את הרגל, אין זו האמת, ובמילים פשוטות: זהו שקר, ובמילא, לא יתכן שיאמר זאת עם כל הלב, כיון שבעומק לבו יודע שזוהי פשרה וויתור, ומרגיש שלא יצליח, כיון שסוכ"ס תנצח האמת - "אמת מארץ תצמח", שהרי לא יכול להיות ששקר ישאר מושל ושולט, זה יכול רק להימשך עוד יום, חצי יום, עוד שעה או חצי שעה.

את הכל בבת-אחת - אזי תתחיל "לאט לאט", אבל עליך לדעת, שאתה צריך לקבל על עצמך את העול של תרי"ג מצוות! - זהו החיים שלך והעצם שלך, אלא, שביום ראשון תעשה מה שאתה יכול לעשות ביום זה, במטרה ובכוונה ובהחלטה, שלמחר, תעלה בקודש, ותוסיף לפי הכחות שיתנו לך מחר, מתוך ידיעה שגם ביום ראשון היית צריך לעשות זאת, אלא כיון שהנך חלש ואין לך כח, עליך להמתין - אם האמת היא כן שאין לך כח.

ואז יראו שהנוער יצעק שיש לו כח, והם עוד יתעלו ("איבערשטייגן") על "בעלי המוסר" שמשפיעים עליהם, ואכן יקשרו את עצמם עם רצועות של קדושה, לא בגלל שכך עושה ה"שכן", אלא בגלל שכך צוה הקב"ה, "אשר קדשנו במצוותיו וצווננו", ולא ישאלו אודות "סגולות", אם עי"ז יקויים "ונתתי גשמיכם בעתם" או לא; לא זה מה שמונח עכשיו בראשם; הם לא מחפשים "גשמיכם בעתם"; הם מחפשים דרך בחיים, מתוך תקווה שיתברר שזוהי האמת.

וזהו הענין ד"מבצע תפילין" - שזוהי הדרך לגשת לדבר - לקשור את היד, לקשור את הלב ולקשור את הראש.

והלואי לא היו המבוגרים מתייראים מזה, כשם שהצעירים לא מתייראים מזה.

זוהי הדרך שעל ידה יכולים להציל ולהבטיח את אלו שנמצאים ב"מחנה יעקב", שלא ישפיעו עליהם אלו שנמצאים ב"מחנה עשו".

ועל זה מחכה הנוער - שיבואו ויאמרו לו: ישנו דבר אחד שניסו במשך שלש וחצי אלפי שנה, בכל המדינות, ובכל התנאים, בין כל סוגי האנשים, ובכל המצבים - ממצב של הרחבה גדולה כבימי שלמה, כאשר "וישב שלמה על כסא ה'", ועד למצב של צרות הכי גדולות ואכזריות שהיו במשך הדורות, לא עתה ולא עלינו; וזהו התפקיד שלכם - להמשיך זאת!

ואדרבה - כדברי הגמרא במסכת סוטה, שבעקבתא דמשיחא "נערים פני זקנים ילבינו"; כאשר האבא מתבייש ביהדותו, ולא רוצה שהשכן ידע שהוא שומר תורה ומצוה ומקפיד על קלה כחמורה - עליך לצאת לרחוב, ו"פני זקנים ילבינו" - לומר לגוים בגלוי שהנך יהודי שומר תורה ומצוה.

וכן "בת קמה באמה כלה בחמותה" - לטובה (כפי שמבאר רבינו הזקן ענין זה): האמא חבשה שלשת רבעי פאה, שמצידי' היו נראים השערות, בגלל שאיזה גוי בפריז "פסק" שכך

הדור הצעיר ממתין שיבואו אליו ויעמידו בפניו "אתגר" (כפי שנקרא כאן; "טשאַלענדזש"): כיון שהנך צעיר, ואינך מתיירא משום דבר - נותנים לך תפקיד: קבל על עצמך עול מלכות שמים, עול תורה ומצוות, וזאת - לא בכדי "לחקות" את השכן, כדי לעשות טובה למישהו; בענין זה תמצא את עצמך!

ואלו שניסו ועשו זאת בדברים היוצאים מן הלב - הנה ברובא דרובא הצליחו, באופן שנראה גלוי לעיני בשר;

וגם עם אלו שלא הצליחו - הנה עי"ז ש"זרקו" מילה או שתי מילים, רעיון וכו', הרי זה בדוגמת זריעת גרעין, שפועל פעולתו לאחר זמן - כעבור שבוע, חודש או שנה, שכן, אם זה הי' דבר היוצא מן הלב, דבר ה', ענין שבא מהר סיני - הרי זה יקדח ויבער ("עגבערן און ברענען") בו, עד שיאיר לו, ויעלה אותו על הדרך.

ומובן, שגם אם לא זכה להצליח מיד באותן חמש דקות - הרי גם כשיכולים להציל יהודי שיתחיל לחיות כעבור שבוע, כדאי כל היגיעה!

התנאי היחיד הוא - לומר לילדים את האמת! ואם אינך יודע את האמת - אל תתבייש ואמור שאינך יודע, ואז ילך ויחפש אצל מישהו אחר; אבל לבוא עם "פשרה", ולומר לילד שעבורו מספיק כך וכך, כאילו שזה הכל, מבלי לומר לו שיש עוד - הנה סוכ"ס הוא תופס ששיקרו לו ("מ'האָט אים געבלאָפט"), ואז הוא מאבד את האימוץ בו, ולא רוצה שום עסק אתו!

צריכים לבוא אל הנוער ולומר להם: שמעו, סומכים על הכחות שלכם, כיון שיש לכם את הכחות, שניתנו עי' הקב"ה, אלא, שההתחלה צריכה להיות באופן של הקדמת נעשה לנשמע.

וכמודגש גם בענין רצועות התפילין, כנ"ל מדברי הזהר שזוהו כמו שקושרים מישהו - דלכאורה אינו מובן: כאשר רוצים לפעול על הלב והשכל של פלוני - מהו הצורך ברצועות?! הרי יש לפלוני לב יהודי וראש יהודי, וא"כ, יש להסביר לו ע"פ שכל, "לדבר" אל הרגש שבלבו, ואין צורך כלל לקשור אותו? - אך הענין הוא, שלכל לראש צריך האדם לקשור את עצמו, ולהחליט לקיים את רצון הקב"ה, ואז מובטח לו שלאח"י יהי' גם הענין ד"נשמע" - ש"ישמע" ("ער וועט דערהערן") ויבין בשכלו.

ואומרים לו את כל האמת, אלא שמבהירים לו: כיון שהנך בשר ודם, ואינך רוצה לעשות

רואים בעיניים: הנוער בוער

הרב משה שילת

בגוף
ראשון

רק לשמוע מגילה. עם בני הנוער בנס ציונה בליל פורים

"בחייהי" ממש. עם מצטייני חב"ד לנוער בישראל בחזית בית חיינו לפני שבועיים

בגילם של הנערים. כותב השורות בחזית 770 בערב שבת פרשת תרומה תש"נ

ליל פורים. השעה 21:00, מועדון חב"ד לנוער בנס ציונה.

הגעתי לשם ללא התראה מוקדמת ונדהמתי. 90 נערים, אף אחד מהם לא מבית דתי, יושבים עם מגילת אסתר בידם ועוקבים מילה במילה יותר מחצי שעה של קריאת המגילה. לא ראיתי אף לא טלפון אחד אצל שום נער ביד, לא שמעתי ולו מילה אחת של דיבורים תוך כדי הקריאה.

לא היה שם קוסם ולא אמן ואפילו לא תכנית מיוחדת. פשוט הזמנה חגיגית לקריאת המגילה וקשר אישי של השלוחים הנפלאים שגרם לסחף של 90 נערים לבוא ולקיים מצווה רק כדי להתחבר לה' יתברך.

כך היה בעוד 23 סניפים של 'חב"ד לנוער' ברחבי הארץ. לכולם הייתה השנה הצלחה ענקית בכמות ובאיכות והתקיים בהם 'יגעת ומצאת'. יותר מ-2000 נערים ישבו בליל פורים ושמעו מגילה ועוד רבים מאוד שהגיעו למשתה ושמחה ושאר מצוות החג בכל המעט-לעת.

ליל שבת תרומה. לפני שבועיים, קבלת שבת ב-770.

יותר מ-2000 נערים מכל רחבי העולם עומדים חבוקים לפני קבלת שבת ושרים בדבקות 'צמאה לך נפשי'. זה קורה אחרי

תמוז. אלפי נערים שאינם שומרים תומ"צ לעת עתה מגיעים לשבת ב-770, שבת שממנה הם יתקדמו בשמירת תומ"צ, ובהתקשרות אמיתית לרבי. קשה להוסיף כאן עוד מילים לרגש שבלב.

בטירוף של המון: "להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד", רואים שעיקר ההתנגדות והפחד של המון היו מהנערים של עם ישראל, ולכן הנער כתוב ראשון בפסוק, לא לפי הסדר מלמטה למעלה שטף קודם, או מלמעלה למטה שזקן קודם.

"וזהו הטעם לגודל השתדלותו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בנוגע לחינוך הנוער" (ש"ק פרשת תרומה תשמ"ג).

לימוד ארוך ומתוק במאמר של הרבי. לימוד של הנערים עם תלמידי הישיבה מ-770 בחברותות, לכל שניים-שלושה נערים הוצמד 'תמים' מ-770.

אחרי ה'צמאה לך נפשי' הם יתחילו את "לכו נרננה". וב"לכה דודי" של הנערים, כבר נראה ממש כבימי האור, כשהרבי עמד כאן וניצח על השירה. זכיתי להגיע לרבי לפני 30 שנה, לשבת פרשת תרומה תש"נ, בדיוק בגיל הזה של הנערים כאן עכשיו. עמדת בתפילות אל מול הרבי, בקצה הבימה שבה ישב הרבי בהתוועדות. על הבמה הזו עומדת עכשיו הקבוצה הגדולה שהבאנו מישראל. הייתה לי כאן הרגשה מוחשית של "בחייהי" ממש, לא "יתיר". וה"בחייהי" הזה עכשיו מביא דברים חדשים שלא היו לפני ג'

בפעם ה-7: אלף בני תורה חדשים ייבחנו על ספר התניא

הכנות למבחן הגדול החצי שנתי

במבחן וממשיכים. לפני המבחן מתקיים שיעור ארוך של סיכום החומר על ידי רבני התכנית.

המבחן הוא בסגנון שאלות אמריקאי. תהליך הבדיקה עובד באופן מקצועי ביותר כאשר נתוני המבחן מוזנים אוטומטית לתוכנה וכשעה לאחר תום המבחן ניתן לשמוע בקו הטלפון של התכנית את הציון. בתמורה למאמצים על הלימוד ניתן לכל תלמיד כרטיס נטען ובו המלגה על הצלחתו במבחן. את המלגה ניתן לממש במספר רשתות שונות לקניית ספרים, וגם בחנויות מזון.

התועדות המרכזית: מאה שנה להילולת הרבי הרש"ב

המבחנים יתקיימו בראש חודש ניסן והשנה הוא ערב יום ההילולא המאה של הרבי הרש"ב נ"ע. לאחר הבחינות תתקיים התועדות מרכזית לכלל הנבחרים, והיא תהיה פתוחה גם לכלל בני הישיבות והאברכים, באולם הגדול של בעלז בירושלים שנשכר לצורך האירוע המיוחד ובהשתתפות הגאון החסיד רבי חיים שלום דייטש שליט"א, ראש כולל צמח צדק, הידוע בנועם דבריו היוצאים מן הלב, ומשפיעים נוספים.

הפתעה גדולה תצפה להמוני המשתתפים בדמות תשורה מיוחדת, קונטרס עץ החיים מהרבי הרש"ב אשר יחולק להם. את הקונטרס כתב הרבי הרש"ב לבני הישיבות על סדר ודרך לימוד התורה וההכרה בלימוד פנימיות התורה, ואין מתאים ממנו לחלוקה בזמן ובמקום ובקהל היעד הזה.

הנהלת התכנית מודה לגה"ח ר' דוד פיישר שפורס את חסותו על תכנית הלימוד הזו "תפארת שמשון" שעל שם אביו ז"ל ועל החלוקה המיוחדת של הקונטרסים מהרבי הרש"ב לכלל הציבור.

לאחר חודשי החורף בהם הגו ושינונו אלף תלמידים חדשים את 25 הפרקים הראשונים בספר התניא קדישא, יתקיימו מבחנים גדולים עם סיום זמן חורף, בראש חודש ניסן, מטעם תכנית הלימוד הוותיקה 'לב לדעת' - תפארת שמשון.

תכנית זו מתקיימת בשנה ה-7 במתכונת מיוחדת אשר קנתה לה שם נכבד בהיכלי עולם הישיבות והכוללים מכל המגזרים.

מדי שנה נרשמים ללימוד והבחינות אלף תלמידים חדשים, שעוד לא למדו את ספר התניא, וזו עבורם הכניסה וההיכרות באופן מסודר ושיטתי עם עולם החסידות הנפלא והעמוק.

הרישום מתבצע אצל הנציגים של התכנית בישיבות וגם ברשת החנויות 'יפה נוף-פלדהיים'. התלמיד רוכש במחיר סמלי את ספר התניא המבואר בהוצאת התכנית עם פירוש "המאור שבתורה" על פי שיעורי הגה"ח ר' יואל כהן. הלימוד עצמאי ומסודר על פי חלוקת הספק חודשי, כאשר לטובת הלומדים יש קו טלפון הפועל מדי צהריים ובו ניתן לפנות לרבני התכנית בשאלות הבנה על תוכן הלימוד ורבים רבים מנצלים אותו.

במהלך ימי הלימוד מקבל כל תלמיד שאלות חזרה וסיכום, המכינות אותו לקראת המבחן שיעבור בהצלחה.

בסוף זמן חורף, כאמור, מתקיימים המבחנים בבני ברק, בירושלים ובמקומות נוספים ברחבי הארץ, על פרקים א-כ שהנלמדו בזמן החורף, כשהמצליחים במבחן יעברו לשלב שני ובסוף זמן קיץ ייבחנו על פרקים כו-ג. המבחנים הם רציניים ביותר ואי אפשר להצליח בהם ללא לימוד רצוף ועקבי של החומר במהלך החודשים שקודמים למבחן, ולפי הממוצע עד כה יותר מ-90 אחוז מהנבחרים מצליחים

עד דלא ידע: פורים ללא הפסקה ב"חב"ד לנוער

חג פורים שכמוהו עוד לא נראה • השלוחים של 'חב"ד לנוער' פעלו ללא הפסקה כשהם קופצים על כל החתונות ודואגים גם לקריאות מגילה מיוחדות לבני נוער, מסיבות פורים ענקיות מלאות שמחה אמיתית, הרצאות ושיעורים בתיכונים על מהות הפורים, פעילויות התנדבות שונות עם בני הנוער, משלוחי מנות בכמויות ענק ועוד

למעלה מאלפיים בני נוער ברחבי חולון שמעו את דבריו של הרב מלכא לקראת חג הפורים. "אף פעם אין לדעת לאן זה מגיע", הוא משוכנע. שליחי חב"ד רבים בעיר פגשו את בני הנוער בקריאות המגילה הרבות שהיו במהלך החג ברחבי העיר. "בחלק מהתיכונים גם ישבנו לארוז כשלוש מאות משלוחי מנות שאותם חילקו הנערים לאחר מכן לילדים עם צרכים מיוחדים ובבתי הרפואה".

הרב יפת מדוויל, השליח ברמלה, עבר מכיתה לכיתה עם מצגת מרהיבה על חג הפורים ושבה את ליבם של התלמידים ומוריהם, שהודו: "שינית לנו את זווית הראיה על פורים".

השליח הרב מנדי ידגר ארגן במקיף המקומי בנתיבות משתה ושמחה לנערי 'המקיף', עם כיבוד, ריקודים והרצאה על שמחה. "בדור שלנו, זה אחד הנושאים הבעורים ביותר, עם עליית אחוז הדיכאונות והבדידות בקרב בני נוער", הוא מציין. גם השליח הרב יוסי גולדשטיין ערך הרצאות שכבתיות בחטיבות הביניים, בקריית ביאליק, והביא את רעיונות החג וארבע מצוות הפורים לאלפי בני נוער. ביוקנעם, הגיע הרב נתנאל ציוני להרצות בפני 600 בני נוער ובמגדל העמק הסתובב הרב שלומי עמוס מכיתה לכיתה כשהוא עצמו מהווה דוגמה חיה לשמחה פנימית שהשפיעה עמוקות על התלמידים.

אלף משלוחים על גרר

פעילות משמעותית נוספת שערכו השלוחים בכל רחבי הארץ היא פעילות התנדבות עם בני הנוער בפורים עצמו ובימים הסמוכים לו. באשקלון, נערכו בני הנוער להתנדבות שבועות ארוכים. מספר הרב איתי נגר: "החלטנו יחד עם בני הנער לדאוג לילדים מהשכבות החלשות בעיר. בני הנוער הכינו עשרות קופסאות מעוצבות והציבו אותן בבתי הספר ובתיכונים בעיר כשהם קוראים לכל מי שבידו תחפושות, לתרום ולהניח בקופסאות. מאות תחפושות נאספו ובמשך כמה ימים עמלו בני הנוער על הקמת 'חנות תחפושות' במקלט של חב"ד לנוער בעיר. הפצנו פרסום בכל העיר על גמ"ח התחפושות

כ בר בימים הקודמים לפורים עברו שלוחים של חב"ד לנוער מתיכון לתיכון ומכיתה לכיתה על מנת להרצות ולהסביר על מהות החג ועל ארבע מצוות הפורים.

"דווקא בחג הפורים זה כל כך חשוב", מסביר השליח הרב שניאור בקשי מאילת. "חג הפורים נתפס בעיניים רבות כחג של מסיבות, תחפושות וכיף. חסרה מאוד המשמעות הפנימית של החג, השמחה האמיתית. בכל כיתה אליה נכנסתי, הנערים ישבו מרותקים והזדהו מאוד עם הדברים. וכמוכן ההסבר על ארבע מצוות פורים, לרבים מהם זה חדש לחלוטין. לא מעט בני נוער הופתעו לגלות שחג הפורים עצמו הוא לא היום בו מתחפשים בבית הספר".

גם הרב מנדי מלכא השליח מחולון מצטרף לדברים: "היה חשוב לי במיוחד להעביר את המסר של קיום ארבע מצוות הפורים - הזדמנות חד פעמית בשנה שהיא עיקר החג. נערים הם עם אמיתי, ומחפשים את השמחה הטהורה, את מה שנכון לעשות באותו הרגע. לא מעט נערים ניגשו אחר כך להתעניין איפה אפשר לתת 'מתנות לאביונים' ומתי יש קריאת מגילה בסמוך לביתם".

בוחרים לעשות את הדבר הנכון, לתת מעצמם ומזמנם במקום להשתתף בעוד מסיבה עם חברים, והם אומרים בפה מלא כי זוהי שמחת החג האמיתית שלהם".

בטבריה השליח הרב מנדי טורקוב יצא עם נערים להתנדבות יום אחרי יום, לארוז ולחלק משלוחי מנות לילדים עם צרכים מיוחדים ובבתי הרפואה, רגע לפני ששערי בתי הרפואה נסגרו בעקבות ההנחיות

החדשות של משרד הבריאות להתמודדות עם נגיף הקורונה. בנוסף ניהלו בני הנוער בטבריה הפנינג ענק לילדים שבו הם הפעילו דוכני משחק ומזון, חילקו ממתקים וקראו לעוברים ושבים לשמוע מגילה וליהנות בשמחת הפורים.

גם בקריית אתא ארגנו בני הנוער מסיבת פורים מיוחדת אותה הקדישו לילדים בעלי צרכים מיוחדים, בניהולו של השליח הרב יונתן עמוס.

בקריית גת יצאו הנערים עם השליח הרב יוראי בירמט לשמח חיילים עם משלוחי מנות, שירים וריקודים.

גם בלוד יצאו בני הנוער לשמח חולים בבית הרפואה תל השומר יחד עם השליח הרב שולם סגל וחילקו משלוחים לילדים ולחולים, כשהם נושאים תפילה מיוחדת לסיום נגיף הקורונה המתפשט ולבריאות החולים המאושפזים בבידוד בתל השומר.

המבורגר' לאחר המגילה

יום הפורים עצמו הגיע ותפס את השלוחים מלאי עבודה, מתרוצצים מקריאת מגילה אחת לשנייה ובמסיבות פורים ענקיות מיוחדות לבני נוער.

בצפת נערך הרב אברמי גכטמן למסיבת ענק לנערים. לצורך כך הוא שכר אולם גדול בעיר, הזמין גריל מן, מוזיקה והשקיע בפרסום מושך שיגיע אל כל בני הנוער בעיר צפת. "פתחנו בתפילת ערבית משותפת ובקריאת מגילה גדולה, ולאחר שהסברנו על חשיבות העניין - הנערים היו בדממה והקשיבו לכל המגילה מתחילתה ועד תומה".

דברי ברכה נשא ראש העיר מר שוקי אוחנה וסגנו מר שלמה חדד שהתרגש לראות את כל בני הנוער בחגיגה של שמחה אמיתית טהורה ומלאת חיות. הריקודים נמשכו אל תוך הלילה, והנערים לא הפסיקו להודות

לקריאת מגילה, חלוקת משלוחי מנות שנארזו על ידיהם באהבה ולריקודים משותפים. ביום הפורים עצמו ערכו הנערים מעין 'שוק פורים' ססגוני ומיוחד בבית אבות לקשישים וניצולי שואה. שם הכינו תכנית מלאה לחגיגה משותפת עם בני הדור המבוגר.

"ההתנדבות", אומר הרב בקשי, "דווקא בחג שבו כל בני הנוער עסוקים במסיבות וחגיגות, היא מדהימה. הנערים פשוט

ואנשים נהרו בהמוניהם. הנערים היו אלה שחילקו, רשמו וסייעו למצוא תחפושית מתאימה לכל ילד וילד. הנתנה הזו היתה כל כך משמעותית עבורם, לדאוג לזולת גם ביום שבו כל אחד דואג לעצמו לתחפושית הכי יפה והכי מקורית. זו היתה ההכנה הטובה ביותר".

בדמונה יזם השליח ניסים בוארון פעילות מקורית עם בני הנוער ביום הפורים עצמו: "שכרנו נגרר עליו העמסנו אלף משלוחי מנות, יחד עם בני הנוער הסתובבנו בעיר וחילקנו משלוחי מנות לעוברים ושבים. השמחה בעיר הייתה גדולה והפעילות עשתה הד גדול וקידוש השם עצום. תוך כדי הפעילות כיוונו אנשים להחליף ביניהם משלוחי מנות כדי לזכותם במצווה, והנערים הזמינו את העוברים ושבים לקריאות מגילה בבית חב"ד המרכזי בעיר".

הרב מנדי ידגר הסתובב עם קבוצות נערים כמעט כל ליל הפורים: "הלכנו לשמח חיילים במספר בסיסים בסמוך לנתיבות, דבר שהוא תמיד מרגש ומקרב ומראה את העוצמות שיש לנו בקרב הצעירים. הנערים סייעו לחיילים להתרכז ולשמוע מגילה. בנוסף הלכנו גם לשמח קשישים בבתי אבות, כשנערים מחופשים מחלקים להם משלוחי מנות, עם אווירה שמחה וריקודים. במצטבר חילקנו בחג כאלף משלוחי מנות, ב"ה".

גם באילת הלכו הנערים יחד עם השליח הרב שניאור בקשי לבסיס צה"ל באזור,

על החוויה המדהימה שחוו. "לא מעט נערים הצטרפו לשיעורים הקבועים בעקבות המסיבה ועד היום אני עוד מקבל דרישות שלום מהמסיבה המיוחדת שהיתה", אומר הרב גכטמן.

בנס ציונה ערכו השלוחים הרב שניאור ונאוה לבל קריאות מגילה ומסיבות שונות לנערים ולנערות. "עשרות נערים ועשרות נערות הגיעו לשמוע קריאת מגילה, שזה עניין לא פשוט בדורנו עמוס המסכים והסחות הדעת. אך היה מדהים לראות שהם הבינו את חשיבות העניין והצליחו להאזין לכל מילה ולצאת ידי חובה". לאחר הקריאה נערכו ריקודים ושמחה אמיתית עד לב השמיים. הנערים קיבלו משלוח מנות אישי לכל אחד והתרגשו מאוד מהחשיבה על כל הפרטים כדי להגיע לשמחה הטובה ביותר.

בטבריה נערכה קריאת מגילה בקניון לנערים בהשתתפות עשרות נערים שצ'פרו בהמבורגר מיד לאחר מכן. ביום הפורים עצמו נערכה סעודת פורים חגיגית לבני נוער אצל השלוחים הרב מנדי ושלומית טורקוב.

ברמלה ערכה השליחה אפרת מדוויל מסיבה מיוחדת לנערות עם אמנית התיפוף פאר טוויל. באילת, בלוד, בכפר סבא ובגדרה ערכו השלוחים מסיבות מושקעות וחילקו מאות משלוחי מנות לכל נער ונערה. בנתניה הגיעו 100 בני נוער למסיבה בערב וקריאת מגילה, ו-100 נוספים למסיבה בבוקר וקריאת מגילה.

בדימונה ערך השליח הרב ניסים בוארון מסיבת פורים לכלל בני הנוער ברחבי העיר במסעדה מקומית שנשכרה במיוחד לשם כך, עם ריקודים, קריאת מגילה ושמחה אמיתית, ובבוקר לאחר מכן ערך מסיבה לעוד כ-40 בני נוער מתמידיים שנערכה בביתו ונמשכה שעות ארוכות, עד שהפכה למעין התוועדות חסידית.

"התגובות הטובות לכך מגיעות גם מההורים, ששמחים לראות שהילדים שלהם

משתתפים במסיבות איכותיות ובעלות משמעות בחג הפורים במקום הוללות זולה ומסוכנת", אומר הרב בוארון. במהלך יום הפורים הספיקו השלוחים גם לעבור אצל בתי הנערים ולחלק משלוחים מיוחדים למשפחות הנערים וכך לחזק את הקשר עם כל המשפחה.

בעומר קרא השליח את המגילה בליל פורים בפני עשרות נערים ונערות בסניף הצופים המקומי וביום הפורים עצמו נערכה עוד קריאת מגילה גדולה וסעודת פורים חגיגית בביתו של השליח הרב יודי פלמן, לשם נהרו בני הנוער מעומר בהמוניהם.

בחדרה נערכה קריאת מגילה ומסיבה בהשתתפות עשרות בני נוער בנייהול השליח הרב אלי לוי ובגדרה התקיימה קריאת מגילה וסעודת פורים ארוכה בהשתתפות עשרות בני נוער בבית חב"ד המקומי, על ידי השליח הרב אסף איטח.

בקריית אתא ערך השליח הרב יונתן עמוס מסיבת פורים 'על האש' בה קיימו בני הנוער את כל 4 מצוות הפורים כשבמקביל נערכת מסיבת פורים לנערות עם השליחה

דבורה עמוס.

בקריית אתא נערכו מסיבות לנערים ולנערות בזו אחר זו, כשבכל אחת מהן השתתפו עשרות בני נוער.

בלוד ערך השליח הרב שלום סגל קריאות מגילה בזו אחר זו לנערים מכל רחבי העיר, ואף קריאת מגילה לקבוצת הבוגרים של המועדון, שהיו בחופשה מהצבא ובאו לשמוע מגילה אצל הרב האהוב והמוכר. בחולון ערך השליח קריאות מגילה במוקדים שונים בעיר לבני נוער, ובנהריה הקימו יוזמה מיוחדת: אוהל המגילה בו קראו במגילה כל שעה כשלאחריה הוזמנו הנערים לאכול ב'סנדביץ בר' - דוכן למזון מהיר הסמוך לאוהל המגילה. בני העיר נהרו לקריאת המגילה והעבירו את הידיעה לחבריהם, כך שבסך הכל שמעו מגילה באוהל המגילה למעלה מ-150 בני נוער בעיר!

קצרה היריעה מלמנות את כל פעילויות הפורים ולא נותר לנו אלא להשתאות שכל זה ארע ביום אחד, ולקוות שזוהי הפעולה האחרונה שתכריע את הכף.

תסלול המראה

מאה נערים מצטיינים מכל סניפי 'חב"ד לנוער' ברחבי הארץ נטלו חלק במסע העוצמתי העולמי של 'חב"ד לנוער' מהעולם כולו אל הרבי • הנערים עברו שורה של תחנות שכל אחת מהן סיפקה להם כמויות של אנרגיה וחיזוק שלבטח יתנו בהם את אותותיהם • השיא היה בתפילה המשותפת באוהל, כשכל אחד מהם מקריא במשך שעה ארוכה פ"נים שכתב במו ידיו על עצמו ועל נפשות כל היקרים לו • מגזין 'חב"ד לצעירים בישראל' מגיש יומן מסע שנפתח בהתוועדות ההכנה בכפר חב"ד, נמשך ברגעים קטנים וגדולים במסע ומסתיים בנחיתה עמוסת הרגשות בארץ כעבור שבוע

בנימין ליפקין

השאר היסטוריה, הידועה היטב לקוראים, אך מסופרת מפיו שעה ארוכה והנערים פעורי הפה מגיבים בספונטניות בהתאם לתפניות העלילה, בין קולות שחוק לבין קריאות התפעלות.

הפתחה הזו, המלמדת אותם על התפנית המתחוללת בלב נער בהתייצבו לפני הרבי, מחלצת מהנערים פרץ של אנרגיה והתלהבות. עד מהרה הרגליים מתרוממות, הידיים מוחאות

הנערים בלימוד שיחה של הרבי ב-770 בכפר חב"ד

בר ברגעים הראשונים שבהם דרכה כף רגלי במפתח המתחם, קידמה את פניי התחושה כי משהו גדול, בלתי שגרתי, קורה כאן הלילה.

האולם של מדרשת 'מעיינותיך', על סף קדמת הכניסה לכפר חב"ד, היה מואר באור יקר. מאה נערים מצטיינים מכל סניפי 'חב"ד לנוער' ברחבי הארץ גדשו אותו. אי אפשר היה שלא לראות את הברק בעיניהם. אי אפשר היה שלא לחוש בהתרגשות המזדעקת מכל ישותם.

זה היה בליל שישי. ארבעה ימים בלבד לפני שכל מי שנמצא במקום הזה כאן ועכשיו ייפגש שוב בנמל התעופה בן גוריון. ארבעה ימים לפני הטיסה שאליה הם מתכוננים ברצינות מעמיקה בכל השבועות והחודשים האחרונים. הטיסה לחצרות קודשנו, כנציגי ארץ הקודש בשבתון העולמי של 'חב"ד לנוער'.

לפני הגעתם להתוועדות במדרשה, הם ישבו שעה ארוכה ב-770 בכפר חב"ד ולמדו שיחה שלמה של הרבי בחברותות עם תלמידים מהישיבה בכפר.

לא קל היה להימנות עם סגל הנערים שנבחר לייצג נאמנה את כל חבריו למסע המיוחד. לפני הכול, היה על כל אחד מהמבקשים זאת להשתתף בקביעות בכל אחד מהמפגשים, ליטול חלק אישי ופעיל בכל אחת מהמשימות והפעולות ולהוכיח רצינות. רצינות ההולמת את מי שמבקש ומתכוון לנסוע לרבי.

דריכות ניכרה בפניהם באותה לילה וזו נמזגה לתוך שמחה אמיתית. אשרינו, מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו - כמו זעקה החבורה המאושרת הזו בכל רגע. כעת ישובים היו כולם ליד שולחנות ערוכים ותקרובת עשירה, "בשר על האש" בלשון צברית-ישראלית-נערית, הוגשה להם בשפע רב כיד המלך, לא לפני שנטלו ידיהם ובירכו כהלכה.

הס הושלך בלחשושי ההתרגשות הנעריים כשאל הדוכן ניגש המשפיע ר' מיכאל טייב שהוזמן הנה לתרום משלו להתוועדות ההכנה של הנערים הטסים. ר' מיכאל אינו פותח בדרשות ומליצות אלא בוחר לשתף את הנערים בסיפורו האישי. "הייתי אז נער בגילכם, אולי קצת יותר גדול מכם, לא הרבה", הוא פותח בדוגריות צרפתית ועד מהרה כולם מרותקים לסיפור המיוחד שלו, כנער צרפתי, בן תפנוקים שלכאורה לא חסר לו דבר, שיום אחד נענה להצעה של משפיע שלא נתן לו מנוח וטס לרבי, כמות שהוא - וכל

התוועדות הכנה לנסיעה עם ר' מיכאל טייב לתוך הלילה

כף והגרון ניחר בשירה קולנית שמרעידה את כתלי האולם: "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד". שעה ארוכה הם רוקדים ושרים. השלוחים שהביאו אותם עד הלום, תרתי משמע, מניחים את ידיהם על כתפיהם ועד מהרה ניצתת לנגד העיניים אבוקת דבוקה של שמחה והתעלות.

כעת כשרה הייתה השעה להאזין לדברים שנושא בפניהם הרב משה שילת, מנהל 'חב"ד לנוער', שמביא עמו לרגעים המרגשים הללו את אחד מתומכי הפעילות שפרש את חסותו על הפרויקט הנוכחי.

כותב השורות בראיון עם הנערים

הרב שילת ממקד את דבריו בהעצמת אישיותו של כל אחד מהנערים שגודשים עתה את האולם. "אתם המנהיגים של הדור הבא", הוא אומר להם והכנות הניכרת בקולו מוצאת לה אוזניים קשובות. "אתם אולי נראים בעיניכם כנערים צעירים, אבל הרצינות שלכם, שאותה כבר הוכחתם, והעובדה שאתם זוכים בשלב כזה בחייכם להשתתף במסע כה מיוחד לאוהל של הרבי, מבטיחה את העתיד שלכם, אם רק תדעו לנצל כל רגע ולשמר את החוויה הגדולה שאתם עומדים לחוות", משוכנע הרב שילת וברגעים הללו נדמה כי אין מי בקהל שלא מקבל את הדברים בפשטות מוחלטת.

גם האורח הנדיב משמיע דברים נרגשים. גם הוא מספר להם בנימה אישית על ימיו כנער בגילם. אף הוא מעלה על נס את הזכות האדירה שנפלה בחלקם. הנערים מגיבים בפרץ של תשואות. ושוב הם פורצים בריקוד שיכול היה להימשך אל תוך הלילה אלמלא ציפו להם רכבי ההסעות ששייבו את כולם הביתה, אל כל חלקי הארץ מצפונה לדרומה, לימים אחרונים לפני המסע הגדול.

רגע לפני שיעזבו את המקום, אוספים השלוחים לבקשתי כמה נערים, בשליפה אקראית, לשיחה של מישוש הדופק. כאלו הם דן ושי מהיישוב הדרומי עומר, גלעד ומאיר מנס ציונה, עמית וגיל מלוד.

איך נבחרתם להיות הנציגים שטסים למסע המיוחד, שאלתי כל אחד מהם. התשובות שבקעו מפיהם הפתיעו גם אותי. אחד מהם סיפר על כך שהוא מתמיד בהשתתפות בסניף ובפעילות שלו, לא פחות מארבע

**המוקד ההמוני הזה נכבש הלילה
על ידי חב"ד לנוער מהעולם כולו.
אלפיים ושבע מאות נערים ועמם מאות
שלוחים ומדריכים מישירים מבט אל העולם
הצועק והבועט ושואגים לעברו:
כי לה' המלוכה**

אחת הקבוצות שיצאה מהארץ רגע לפני ההמראה

בן טובים שהגיע הנה מיישוב אליטיסטי של מלח הארץ או שמא מ'תמים' שזה עתה אמר 'לחיים' בהתוועדות ב'זאל' של הישיבה.

על הדרך, ביקשתי לנצל את ההזדמנות ולשמוע מעט על הווי החיים והפעילות בסניף שלהם. בתחושת גאווה בלתי מוסתרת הם סיפרו, כל אחד בתורו, על "שיעור גמרא פעם בשבוע שפותח לנו את העיניים", כמו על כך ש"כיף להיות בסניף בכל רגע". חברי הסניף מנס ציונה סיפרו על "המועדון המושקע

שהוקם בסניף שלנו; אין דברים כאלה". ומה אתם הכי אוהבים בו, שאלתי. "אני הכי אוהב את השיעורים", אמר גלעד. ומאיר גילה: "לאחר השיעור, יש כאלה שבוחרים ללכת לאולם שבו יש את שולחן הביילארד הענק ולשחק סנוקר. אני ועוד כמה חבר'ה אוהבים לשבת עם הרב ולדבר אתו".

לפני שניפרד ביקשתי מהם לשתף אותי בציפיות האישיות של כל אחד מהם לקראת המסע.

"אני מצפה לחזור עם יותר אמונה ואולי גם לחזור עם תשובות לכמה שאלות שמציקות לי", נענה אחד מהם. חברו נענה בגילוי לב. "אני מתרגש לקראת השבת שאותה אצטרך לשמור לראשונה בחיי בשלמות. יצא לי רק פעם אחת לנסות את זה, בשבת שלפני כיפור השנה. זה היה ממש לא קל. אני מתאר לעצמי ששם, אצל הרבי, יחד עם נערים מכל העולם, זה גם יהיה קל יותר וגם חווייתי יותר".

ומאיר מעומר בוחר להשיב על השאלה המאתגרת כך: "אני רוצה להרגיש בעצמי את ההתרגשות הזאת שרואים על אנשים שנסעו לשם וחזרו משם".

ממריאים, מתפללים, ממריאים

בלילה שבין שני לשלישי, אור ליום א' דראש חודש אדר, המריאו הטיסות של חב"ד-לנוער-ישראל מנמל התעופה בן גוריון, דרך חניית ביניים קצרה בגרמניה (אחת במינכן ואחת בפרנקפורט) בואכה ניו יורק.

כל שליח, מציין הרב מנדי קנייבסקי, סגן מנהל חב"ד לנוער, טס יחד עם הנערים שלו, שבעה במספר מכל סניף. גם לשדה התעופה הם הגיעו בהסעות מסודרות היישר מבתיהם. בשדה התעופה קיבל כל נער מאת השליח ערכה גדושה שכללה שלל מוצרים ממותגים ובהם: חוברת לימודים, סידור, כיפה, כובע צמר, חם-צוואר ועוד.

עצירת הביניים הקצרה בגרמניה נוצלה לתפילת שחרית. בשעת צהרי יום שלישי נחתו הקבוצות והתאחדו בניו יורק. נקודת היעד הראשונה הייתה מנהטן הגדולה. הנערים יכולים היו לפגוש לראשונה בחייהם בגורדי השחקים האימתניים, לפסוע בנקודות ציון משמעותיות וגם לערוך קניות ברשתות הענק.

משכימים, משתטחים, מתעוררים

לקראת ערב ציפתה להם ארוחת ערב עשירה, שלא הייתה אלא

שנים רצופות. שניים נוספים סיפרו כי בעת האחרונה הם עצמם נוטלים חלק בארגון של הפעילות ובליהוק של נערים נוספים בני גילם. ואילו שי בחר לענות כמו חסיד ותיק: "אותי לימדו שאם הרבי רוצה שנגיע אליו, נגיע; ואם ניתנה לי הזכות להיות חלק מהקבוצה שנוסעת, סימן שהרבי רצה שזה יהיה דווקא אני". ואתה שומע את הדברים ותוהה, בינך לבין עצמך, האם הם יצאו זה עתה מפיו של

הוא השתתף לרגע ואז הוסיף ואמר: אבא שלי נפטר לפני חודשיים ואני רוצה לומר קדיש. ככל הנראה הוא לא ממש אומר קדיש מדי יום ביומו. סימנתי לו לעבר בית המדרש הסמוך לאוהל שנסור למקום ושם יאמר קדיש. אבל הוא נותר כמסומר למקום עומדו ואמר: לא. אני רוצה לומר פה קדיש. במקום קיבצנו עשרה נערים, על השביל המוליך לאוהל והוא עמד ואמר קדיש בקול נשנק ובהתרגשות רבה. לא היה שם אדם שלא התרגש.

כמיטב המסורת של חב"ד לנוער בכל מקום שבו רק מתארגנת על ידם תפילה, קל וחומר כשזו נערכת תחת רושם ההתעוררות העזה באוהל הקדוש שבו שהו זה עתה - לקראת קריאת התורה של ראש חודש, בתפילת שחרית שנערכת סמוך ונראה לאוהל הקדוש, נפתח מכרז של מכירות, לפתיחת ארון הקודש, לארבע העליות, להגבהת ספר התורה ולגלילתו. הזוכים: כל המרבים בהחלטות טובות המתקבלות כאן ועכשיו.

בעת הזאת, כשהשחר כבר מפציע במלוא הדרו, מתקבצים במקום ומצטרפים למניין הגדול עוד יהודים ובעלי-בתים שהמחזה נגלה לנגד עיניהם הקרועות מתדהמה. אחד מהם אינו יכול לעמוד מנגד. הוא ניגש ושואל האם יש כאן נער שאין לו תפילין משלו. כשאחד הנערים משיב בחיוב, שולף האיש מכיסו סכום הגון ומעניקו לנער על מנת שיקנה במקום זוג תפילין מהודרות.

קריאת התורה מסתיימת בברכות "הגומל" בשם ומלכות של כל הנערים, ומיד לאחר התפילה הם מסבים ב'טנט' האחרון שהוקדש כולו להם לארוחת בוקר עשירה ומזינה.

משם המשיכו הנערים והשלוחים למרכז הקניות הענק בג'רזי גרדן. הפוגה מרהיבה במרוץ נרשמה בתפילת מנחה המונית בלב הקניון. הנערים הללו, נערי תיכון לכל דבר ועניין, השתלבו בטבעיות בסדר יום שכולל פרק נכבד בלוי"ז לשלוש תפילות בציבור, משל היה זה חלק אינטגרלי מסדר יומם הטבעי - מאירים השלוחים בצדק.

היום הגדוש הסתיים בארוחת ערב והתוועדות בבית חב"ד של הרב קנלסקי בניו ג'רסי. הריקודים של הנערים ביטאו את ההתרגשות

התוועדות פתיחה הולמת, בבית חב"ד בלב הכרך הגדול, בראשות הרב יהושע מצגר. התוועדות נוצלה לדברי הכנה והדרכה לקראת הרגע הנכון להם מחר עם שחר: הכניסה לאוהל הרבי. מכאן יצאו הנערים באוטובוסים אל המלון בברוקלין.

בחמש לפנות בוקר כבר היו כולם על הרגליים ותוך שעה קלה עשו את דרכם באוטובוסים אל האוהל. בקרבת האוהל הקדוש, באחד ה'טנטים', ישב כל שליח עם הקבוצה שלו לשיעור קצר והכנה נמרצת לקראת הכניסה לקודש פנימה. היה זה מרגש עד דמעות לראות עשרות נערים צעירים שדבר בחזותם לא מסגיר את מסכת ההכנות שחוו עד כה, היושבים וממלאים במשך שעה ארוכה דפים של פ"נים עם שמות כל יקיריהם. ברגעים הללו הם הותירו מאחור את כל עולמם ולא ניתן היה להתבונן בהם מהצד ולא להתפעם.

לא מעט נערים נצפו מחייגים לבית, ואפילו לבית סבא וסבתא ובפיהם שאלה: מה השם של אמא של סבתא. הם מבקשים להזכיר גם אותה בפ"נ שעוד מעט קט הם יקראו בקודש פנימה.

בתוך האוהל העפילה ההתרגשות אל שיאה. הם ניצבו שם צפופים, מוגנים היטב מפני הקור הניו-יורקי של שעת בוקר מוקדמת, אך לוחטים בהתעוררות פנימית עזה. ספרי 'מענה לשון' בידיהם יחד עם דפי הפ"נים אותם כתבו זה עתה. נשמות חדשות שבאו והתייצבו בפני הקודש יחד עם השלוחים שהביאום הנה כאומרים: רבי, הנה המקורבים החדשים שלנו. אנא לעורר רחמים רבים עליהם ועל כל אשר להם.

לפני שנכנסנו לאוהל, מספר השליח הרב מענדי מלכא, התוועדנו עם הנערים ואמרנו להם: למרות שבאוהל נמצאים אנשים רבים, אתם עצמכם תיווכחו לראות ולחוש שכל אחד הוא כמו לבדו אצל הרבי. כשיצאתי מהאוהל, אחד הנערים יצא אחריי וניכר היה בפניו שהוא מתאמץ בכוח לעצור בעד פרץ הרגשות שאפף אותו. כשהבחין כי ניגש אליי ואמר: אתה יודע, אני לא מתרגש מדברים כאלו אבל כאן, במקום הקדוש הזה, הרגשתי הרגשה מיוחדת שכמותה לא הייתה לי אף פעם.

תפילת שחרית עוצמתית לאחר ההשתטחות באוהל הרבי

**לא מעט נערים נצפו מחייגים לבית,
ואפילו לבית סבא וסבתא ובפיהם שאלה:
מה השם של אמא של סבתא. הם מבקשים
להזכיר גם אותה בפ"נ שעוד מעט קט הם
יקראו בעוד רגעים אחדים בקודש פנימה**

המפעמת בהם לאור כל מה שהם זוכים לחוות. עייפים אך מרוצים, לאחר תפילת ערבית, שבו הנערים והשלוחים לבית המלון.

גולשים, משוחחים, מתוועדים

בוקר היום השלישי נפתח בלימוד בצוותא בחברותות ותפילת שחרית בהיכל בית המדרש הגדול (הזאל הגדול) ב-770. לאחר התפילה התפרו הנערים לארוחת בוקר בשורת בתי המזון המציעה את מרכולתה על פני שדרת קינגסטון. משם נאספו כולם לתמונה קבוצתית בחזית 770. חב"ד לנוער ארץ הקודש - על המפה: זה היה המסר שהודעק מהתמונה הקבוצתית שריגשה את כל מי שנטל בה חלק, כסיירת המצטיינים של חב"ד לנוער.

החווייה הבאה שציפתה לנערים הייתה: סקי בהרי פנסילבניה - חווייה שמעולם לא הייתה מנת חלקם עד כה.

שח הרב מענדי מלכא: "לקחתי עמי כמה חבר'ה וטיפסנו אל מרומי ההר, למרות שהיינו רחוקים מלהיות מיומנים. דווקא ברגעים כאלה, נפתחה שיחה כנה ופתוחה, על החיים היהודיים, על חשיבות קיומן של תורה ומצוות. דווקא שם, במרומי ההר, בעיצומה של פעילות שכל כולה בתחום החולין שבא לפצות את הנפש הבהמית, התנהלה שיחה עמוקה מאוד ששחררה חסמים רבים ותרמה רבות לעיצוב אישיותם של הנערים."

עם שובם לקראון-הייטס, לאחר לא פחות משעתיים וחצי של

במשך שעה ארוכה כל שליח הכין את הקבוצה שלו לכניסה לרבי

אי אפשר שלא להתפעם לנוכח המחזה הבלתי שגרתי שכובש את כל 770 מקצה אל קצה. תפילת קבלת שבת שנערכת מיד לאחר מכן, תוך כדי שירה אדירה, סוחפת את כולם. לכה דודי לקראת כלה שואגים כולם בשירה אדירה וכולם כאחד מתרוממים טפח וטפחיים מעל הקרקע. אש להבה.

סעודת השבת נערכת בקומפלקס של אהלי תורה כשהקבוצה הישראלית זוכה למתחם נפרד ומיוחד. בעיצומה של הסעודה, הרב משה שילת מרתק את הנערים, מספר סיפורים מהרבי ומלהיט את האווירה כשהוא מפליא את גודל הזכות שנפלה בחלקם להיות בד' אמותיו של הרבי בשנים שבהן מתעצבת האישיות שלהם לכל עשרות השנים הבאות עליהם ועל כל אשר להם לטובה ולברכה.

הנערים נותרים במקום עוד שעות ארוכות ל'עונג שבת' סוחף בו כל אחד מהם קם ומציג בקצרה את סיפור חייו ומשתף את חבריו למסע בחוויה שאותה הוא חווה בעצם ימים אלו.

בבוקר יום השבת זכו לא מעטים לתפילה בחדרו הקדוש של הרבי. "יצאנו מהתפילה יחד עם כמה מהנערים", נזכר הרב מענדי מלכא, "ופגשנו במזכירו של הרבי ואיש סודו, הרב חיים יהודה קרינסקי.

"נכנסנו אחריו למזכירות הרבי. היה זה מרגש להיווכח שהנערים עצמם זיהו את החדר מהסיפורים והתמונות שראו במהלך הפעילות של חב"ד לנוער. 'זה חדר המזכירות', שחו כידענים זה לזה. הם מאוד התרגשו מהמפגש הבלתי אמצעי עם שרביטו של מלך במשך עשרות שנים.

"ביקשנו מהרב קרינסקי שיספר לנו משהו. והוא נענה ואמר: אספר לכם על הפעם הראשונה שבה נכנסתי לחדרו של הרבי כמזכיר מן המניין. ישבתי במזכירות והטלפון צלצל. הרבי היה על הקו ושאל אם אוכל להיכנס אליו. נכנסתי והרבי הושיט לי מכתב מוקלד עמוס בהגהות בכתב ידו. התרגשות אחזה בי וגם חשש קל למראה עשרות ההערות.

"הרבי כמו קרא את חוטי מחשבתי ואמר לי: אל תתבלבל,

נסיעה, התקבלו הנערים באולם הגדול של 'אהלי תורה' למעמד הפתיחה הרשמית של שבתון סי-טין העולמי. זו ההזדמנות של מצטייני חב"ד לנוער ישראל להפנים את העובדה המדהימה שהם חלק ממעצמה בינלאומית שעתידיה לשנות את העולם.

בוקר יום שישי נוצל לתפילה ולבילוי של הנערים בכרך הגדול, לרבות הפלגה חווייתית בנהר ההדסון שלמרגלות מנהטן. בשלב מוקדם יחסית שבים אל המלון להתארגנות והיערכות לקראת בוא שבת המלכה.

שובתים, מתפעמים, מתלכדים

השבת היא אחת החוויות שנותרות בתודעת הנערים ונותנת בהם את אותותיה. ולא בכדי. זמן קצר לאחר כניסת השבת, מצפה לכל אלפי הנערים שנוטלים חלק במסע הזה מכל העולם מסלול מיוחד שנפתח בפרק תהילים בחדרו של הרבי, נמשך ב'זאל הקטן' ומשם באמצעות המדרגות להיכל הזאל הגדול שכל כולו קודש לטובת לימוד משותף של הנערים עם חברותות, בדמות אלפי בחורים שלומדים עמם אחד על אחד.

החלקה על קרח בפנסלביה

ביקור בפסל החירות

אחד מהם אינו יכול לעמוד מנגד. הוא ניגש ושואל האם יש כאן נער שאינו תפילין משלו. כשאחד הנערים משיב בחיוב, שולף האיש מכיסו סכום הגון ומעניקו לנער על מנת שיקנה במקום זוג תפילין מהודרות

כולו. אלפיים ושבע מאות נערים ועמם מאות שלוחים ומדריכים מישרים מבט אל העולם הצועק והבועט ושואגים לעברו: כי לה' המלוכה.

על מסכי הענק ניבטת דמותו של הרבי המעודד את השירה בעוז וממערכת הרמקולים האימתנית בוקק קול ההבדלה. אין עוד הבדלה כזו בין קודש לחול בעולם כולו. בתום ההבדלה פורצים ריקודים עזים. אפילו השוטרים הקשוחים של ניו יורק רבתי נסחפים לאווירה. הרב משה קוטלרסקי ניבט מהמסכים כשהוא מעודד בעוז את הנערים ומדבר על ליבם, בפתוס המיוחד השמור רק לו, לנצור את הרגעים הללו ולא לשכוח אותם לעד.

בני פרידמן אמן הנשמה מרקיד את הנערים וכיכר הענק כולה הופכת ללבת אש.

השירה נמשכת גם בכל הנסיעה חזור. "כל הרכבת רקדה" אומרים השלוחים.

ההמשך היה טבעי ומתבקש בדמות סעודת מלווה מלכה ב'אהלי תורה' עם כל הנערים. עייפים אך מרוצים עולים הנערים על יצועם ללילה הארון של המסע.

למחרת, לאחר תפילת שחרית אחרונה בבית חיינו, משתתפים כל הנערים במעמד הסיום ההדור והמושקע באולם מיוחד. הדברים הנישאים בו מועברים לנערים הישראלים בתרגום סימולטני לעברית באמצעות אוזניות שהם מקבלים מבעוד מועד. לא מעטים מספיקים לעבור בדרך לשדה התעופה באוהל לתפילה נוספת ונרגשת ומכאן כל הדרך הביתה, גדושי חוויות ותכנים, אותם יתרגמו לתורה, למצוות ולמעשים טובים בכל הימים הבאים. ■

לך מילה אחר מילה, שורה אחר שורה, ואז תראה שהכול מסודר. הרגשתי, אמר הרב קרינסקי, שאין זו הוראה ספציפית הנוגעת לתמלול המכתב. אלא יש כאן הוראה כללית באשר לעבודתי ואופייה המיוחד. הוראה לחיים.

"את כל זאת סיפר הרב קרינסקי לנערים בלשון הקודש. הסיפור הזה תפס מאוד את הנערים וראיתי שהם עצמם משתפים בו את חבריהם מאוחר יותר. הם לקחו זאת כמסר גם באשר למסע הזה עצמו ולטלטלה שהם חווים במהלכו: לא להתבלבל, ללכת צעד אחר צעד ולפרוט את המיטב מכל דבר".

לסעודת יום השבת שובצו הנערים והשלוחים למשפחות שונות בשכונת קראון הייטס. כל שליח סעד עם נעריו בכיתה של משפחה אחרת. השליח מגדרה, הרב אסף איטח, התארח עם נעריו בכיתה של משפחה ישראלית בשכונה. רגע של סגירת מעגל נרשם מיד בהתחלת הסעודה כשהתברר שבעל הבית הוא בוגר ישיבת תומכי תמימים בקריית גת שהיה עושה 'מבצעים' מדי שבוע בעיר גדרה. המכנה המשותף הזה פתח את הלבבות שזרמו להתוועדות ארוכה ומרוממת.

ההתרגשות הגיעה אל שיאה כשבעלת הבית הודיעה כי תיתן מתנה לנערים: שטר של דולר שזכתה לקבל מידי הקדושות של הרבי. בתגובה הודיע השליח כי כל מי שמקבל על עצמו קיומה של החלטה טובה עד י"א ניסן, נכנס להגרלה על הדולר. האווירה במקום התלהטה. בזה אחר זה קמו הנערים וכל אחד קיבל על עצמו החלטה. אחד קיבל על עצמו ללבוש טלית קטן מדי יום בימו. השני קיבל על עצמו קריאת שמע שעל המיטה מדי ערב. בין החבורה היה אחד שהגדיל עשות ואמר: מדי יום אתעד את עצמי אומר דבר תורה ואפיץ את ההקלטה באופן ויראלי בין כל חבריי. הבא בתור קם ואמר כי בכל יום יניח תפילין לחבר כלשהו.

ההחלטות הללו המחישו את ההתעוררות הגדולה שפקדה את בני החבורה ואת הביטוי המעשי שניתן לה על ידי כל אחד מהם.

מנדילים, רוקדים, כובשים

אתא ובא מוצאי שבת. זמן קצר לאחר צאת השבת פושטים על תחנת הרכבת התחתית שמול 770 אלפי נערים בלויית שלוחים ומדריכים. כולם עושים את דרכם אל אחד הרגעים המחשמלים ביותר של המסע: 'הבדלה' בטיימס-סקוור של מנהטן. בלב הפועם של מנהטן, המזנה של רומי בת זמננו, המקום שאותו פוקדים בכל רגע נתון לא פחות ממאות אלפי בני אדם מהעולם כולו. המקום הזה על כל הפרהסיה הזועקת מכל פינה שלו נכבש הלילה על ידי חב"ד לנוער מהעולם

נש"ק אישי

תופעה: בנות הנוער הנוטלות חלק בפעילויות חב"ד לנוער
נרתמו למבצע נש"ק וחוללו פלאות • השליחות מהללות

שנהגה להשתתף בשיעורים בקביעות, חלתה ל"ע במחלה ונכנסה למצב של תרדמת. התרדמת נמשכה כמה ימים והרופאים היו מאוד מוטרדים, והחלו לדבר על כך שאם לא תתעורר היא נמצאת בסכנה.

"ביקשתי מהבנות שחילקו את הנרות שכל המבצע הזה יהיה לרפואתה והבנות לקחו על עצמן במרץ כמויות גדולות של נרות שבת לרפואת אותה נערה. ביום שישי, לאחר שחולקו עשרות ערכות, התקשרה אליי קרובת משפחה של אותה נערה ובישרה לי בהתרגשות שהנערה התעוררה.

היא פרסמה את הדברים ברשת החברתית והדבר יצר הדים גדולים. עסקים שונים בעיר פנו אליי מתוך רצון לתרום פרסי עידוד נוספים לבנות שחילקו נרות, ואכן הן ממשיכות לחלק עוד ועוד עד לרפואתה השלמה של אותה נערה".

התיעוד זכה בפרס

בכפר סבא ארזו הבנות נרות שבת כחלק מפעילות החסד ויצאו לחלק אותם למאושפזות בבית הרפואה 'מאיר'. ברמלה, ארזו הבנות את נרות השבת באריזת צלופן עם חטיף שוקולד וחילקו לחברותיהן. בנתניה יצאה השליחה עם קבוצת בנות לקניון לחלק נרות שבת לעוברות ושבות.

"נדהמתי מכמות הבנות שנרתמו למבצע וכמות הערכות שחולקו", משתפת השליחה נאוה לבל מנס ציונה. "הבנות האלה מגיעות לחברותיהן בתיכונים, וזהו קהל יעד שלא תמיד יש לנו דרך להגיע אליו ולא דווקא שהם ייקחו ערכת נש"ק מאיתנו. כשזה מגיע

מהחברות שלהן זה כבר סיפור אחר.

"באחת הקבוצות שלי, הסתבר שרוב הבנות מדריכות בתנועת נוער מקומית ביום שישי בדיוק בזמן של הדלקת נרות, הן לא יכלו לחזור הביתה להדליק והצטערו מאוד שלא יוכלו לקחת חלק במבצע. מתוך כך הן יצרו דבר מזהים: הן אספו את כל מדריכות התנועה, והקימו פינה מיוחדת שבה כולן הגיעו להדליק נרות שבת יחד איתן. רכזת התנועה התלהבה מאוד מהרעיון וקבעה

להסביר לכל מי שחילקו לה את החשיבות של הדלקה בזמן ומסרו לה את זמני ההדלקה המדויקים לאותה שבת.

משתפת השליחה בגדרה, הגב' ליאור איטח: "אחת הבנות סיפרה לכולן כי תמיד ראתה את הבנות החב"דניקות שמחלקות נרות שבת וקינאה בהן. גם היא רצתה לחלק, זו הייתה נראית לה פעילות כל כך יפה, ועכשיו בחב"ד לנוער הגשימו לה את החלום והיא זוכה לחלק נרות שבת ברחוב כמו שתמיד חלמה. בת

אחרת, נקשה בדלתות השכנים והציעה לשכנות שלה להדליק נרות תוך כדי הסבר על חשיבות המצווה והאור שהיא מכניסה לבית כמו שלמדה בחב"ד לנוער. כשהערכות חולו להיגמר, הבנות שלחו הודעות שוב ושוב להזכיר לי להביא עוד כמות מכובדת של ערכות כדי שיוכלו להמשיך לחלק".

בגדרה אירע עוד סיפור מרגש שהופץ במהירות בין תושבי העיר. "אחת הבנות

"לדבר כזה לא ציפינו", אמר כל מי שנחשף למבצע נש"ק של חב"ד לנוער. בימים שבשגרה נשים ובנות חב"דיות מסתובבות במקומות שונים ומחלקות נרות שבת, לעיתים אלו גם נשים ממגזרים אחרים שמחליטות להצטרף ולהביא את אור נרות השבת ליהודיות החולפות ברחוב. אך זוהי הפעם הראשונה בה נערות מבתי שאינם שומרי תורה ומצוות לעת עתה מחלקות נרות שבת לחברותיהן בתיכון, למורות ולנשים בקניונים וברחובות.

מבצע נרות שבת של חב"ד לנוער נפתח בסערה לפני כחודש בשיתוף אנף מבצע נש"ק של ארגון נשי ובנות חב"ד, ולע"נ מרת ריזל בת ר' חיים בנימין ע"ה אסטולין. לקראת המבצע הודפסו 15 אלף ערכות נש"ק בעיצוב צעיר בצבעי הלוגו של חב"ד לנוער ונקנו עשרות פרסים יקרי ערך המותאמים לנערות, ביניהם: צמידים מרשת פנדורה, שרשראות כסף, תהילים מעור, פמוטים, שוברים שונים ועוד. השליחות נערכו בפרסומים מרהיבים ובסרטוני מולטימדיה המסבירים על המבצע, והמבצע יצא לדרך.

התעוררה מהתרדמת

"האמת היא שלא שיערנו את עוצמת המבצע", מספרת אחת השליחות. פתיחת המבצע החלה עם שיעורים מרתקים ורלוונטיים על נרות שבת, הבנות למדו על מהות נרות השבת והטעמים להדלקה, שמעו סיפורים מרגשים על הדלקת נרות שבת בכל הדורות ושיתפו בהדלקות מיוחדות שעוברות אצלן במשפחה.

לאחר מכן הציגו בפני הבנות את המבצע שבו צוברים נקודות על כל הדלקה בזמן ביום שישי ועל כל ערכת נש"ק שחולקה, כשבסיום המבצע צפוי ערב חגיגי לסיכום והגרלות. ההתלהבות הייתה אדירה. כל בת הכינה עשרות ערכות לחלוקה ויצאה בהחלטה נחושה

לזכות כמה שיותר חברות בהדלקת נרות שבת.

ואכן, הבנות חילקו את הנרות לחברות, למורות, לבנות משפחה ולנשים שפגשו באקראי, תיעדו את עצמן מחלקות והעלו את הסרטונים לרשתות החברתיות, מה שיצר תהודה אדירה למבצע. אלפי צפיות היו לסרטונים הללו ברשת, ותגובות מעודדות רבות כמו "כל הכבוד צדיקות", "גם אני מדליקה השבת נרות" ועוד. הבנות עמלו

המכללה ריקה - הערב החב"די מלא מפה לפה

ערב פורים של חב"ד בקמפוס בקריה האקדמית אונו • דוגמה מהשטח

כשהסתובבתי בקמפוס הריק של הקריה האקדמית אונו, לא היה קשה מדי לזהות את החדר שבו התקיים המפגש של חב"ד בקמפוס, קולות צחוק רמים שבקעו מהחדר כיוונו אותי בדיוק למקום.

המחזה שנגלה אליי כשפתחתי את הדלת היה משובב נפש. עשרות סטודנטים ישובים ממוקדים במסך גדול מולם, ומנסים לענות על חידון אינטראקטיבי בנושא חג הפורים.

"על כמה מדינות מלך המלך אחשוורוש?", מקריא השליח

במקום, הרב הירשי אלפרוביץ', את השאלה, ומיד מופיעות התשובות: 613, 770 או 1000 או 127. הסטודנטים צריכים ללחוץ על התשובה הנכונה בטלפון שלהם, והתחרות ביניהם מי יענה מהר ונכון יותר עושה להם רק טוב. ניכר שהסטודנטים נהנים מכל רגע.

מבט לצד מגלה לי בר מושקע מאוד של אוכל איכותי. אבל עוד לפני שאני מצליח להבין מה אופיו של האירוע הרב הירשי שסיים בינתיים את החידון, עובר לשיעור מרגש שנקרא "לא לפספס את ההזדמנות", ושעוסק במסר רלוונטי לחיים שכל אחד מהסטודנטים יכול להתחבר אליו.

רק כשהכל מסתיים אני יכול לפנות לרב חיליק קפלן, השליח בקריה האקדמית וסמנכ"ל חב"ד בקמפוס, ולשאול אותו על מה שאירע כאן עכשיו.

"זה מודל שפיתחנו לקראת חנוכה האחרון, וההצלחה הייתה כל כך גדולה שהחלטנו ללכת על אותו הקו גם בחגים הבאים.

"אם בעבר הנחת העבודה שלנו הייתה שבשביל להביא הרבה סטודנטים לאירוע שלנו אנחנו צריכים לצאת מגדרנו ולהביא אמן מפורסם או להשקיע השקעה יוצאת דופן, גילינו במשך הזמן שיצא לנו שם של ארגון שידוע להפיק אירועים איכותיים, סטודנטים נהנים מהם.

"קח לדוגמה את השיעור המדהים שמסר עכשיו הרב הירשי. אם בעבר חשבנו שבשביל להפיק שיעור יוצא דופן חייבים מרצה אורח מפורסם שידע לרתק את הקהל, הנה לך שיעור שהוכן על ידי הרב אורי גמסון מאגף התוכן, הוא מלווה במצגת מקצועית מאוד, עם סרטונים מעניינים, וחוברת הדרכה למרצה, וכך כל שליח נעשה מרצה מרתק".

שהפינה תהפוך לקבועה, ובה בכל ערב שבת יוכלו המדריכות להדליק נרות שבת".

יום שישי האחרון למבצע היה כ"ו בשבט, יום השנה לפטירתה של מרת ריזל אסטולין ע"ה. ביום זה תגברו השליחות את הלהט סביב המבצע והכריזו על פרס נוסף ומיוחד ללא הגרלה: הבנות חילקו נרות בכמות גדולה מהרגיל והעלו תמונות וסרטונים לרשתות החברתיות כשהסרטון המרגש ביותר זכה בפרס - סרטון של נערה מגדרה המתעד הדלקת נרות משותפת של אם ובת.

הבנות שמעו את סיפורה של המנוחה שהייתה מקפידה מאוד על חלוקת נרות שבת כל יום שישי בבתי הרפואה במסירות נפש של ממש, ונטלו מסיפורה השראה להתמיד בחלוקה.

ערבי הסיכום שנערכו בסניפים השונים היו מרגשים וחגיגיים. השליחות השקיעו רבות בעיצוב ויצירת אווירה מיוחדת, סיכמו את החוויות העוצמתיות והזכות הגדולה שיש לבנות שהפיצו כל כך הרבה אור בשליחותו של הרבי וערכו את ההגרלות על הפרסים.

היה מדהים לראות שהבנות הרגישו באמת ובתמים עד כמה הזכות הגדולה שזכו שווה להן יותר מכל פרס כזה או אחר. אחת הבנות שיתפה במפגש הסיום כי היא העבירה את כל התוכן שלמדה בשיעור על נרות שבת, בהרצאה בפני כל ילדי כיתתה והבנות והמורה החליטו כולן להדליק נר באותה שבת.

נערה נוספת שיתפה שהמבצע גרם לה להחליט שלא משנה מה יהיה, היא תמיד תקפיד על הדלקת נר שבת בזמן. בנות רבות סיפרו על כך שבעקבות ההתלהבות שלהן נסחפו גם האמהות והדליקו נרות יחד עם בנותיהן ואחת האמהות אף לקחה מבייתה ערכות וחילקה במקום עבודתה.

בסיום הערבים, אמרו הבנות פה אחד שאת חלוקת הנרות לא עשו רק בשביל הפרס ושהן מתכננות להמשיך בכך גם אחרי תום המבצע. לא הפרס הוא זה שגרם להן לחלק נרות שבת כי אם הרצון לזכות עוד יהודיות במצווה המאירה, וסיכמו להמשיך לחלק מדי יום שישי גם לאחר המבצע.

מרתק זה יפה, אבל סטודנטים מגיעים?

"ראית עכשיו בעצמך", הוא זורק.

"צא עכשיו לקמפוס, חפש סטודנטים ותגלה שאין עכשיו סטודנטים בקמפוס. יש עכשיו חופשת סמסטר. כל עשרות הסטודנטים שראית כאן באירוע הגיעו במיוחד", הוא אומר באגביות את הנתון הבלתי יאמן. וכשאני באמת מתקשה להאמין הוא ממשיך ואומר "כל מי שהגיע עכשיו ידע שהוא מגיע לאירוע שיהיה בו אוכל טוב, שהשקענו בו הרבה מאוד בחשיבה על מה שיעשה לסטודנטים טוב, וגם תוכן איכותי מעניין ורלוונטי לחייהם, ולכן הוא עשה את המאמץ והגיע במיוחד. הם יודעים שזה בסופו של דבר שווה להם".

ומה פשר משלוחי המנות שנתת להם שבוע לפני פורים?

הרב קפלן רק חיכה לשאלה הזו.

"תראה, לעשות מפגש על פורים עם רעיונות יפים, ואוכל טוב זה טוב ויפה, אבל בסופו של דבר הרבי תמיד הדגיש ש"המעשה הוא העיקר", וצריך בסופו של דבר להוביל את הסטודנטים למעשה בפועל. לכן נתנו להם את משלוחי המנות, אבל מיד הדגשנו שהם לא מיועדים עבורם, המטרה היא שהם ייקחו את משלוחי המנות הללו ויעניקו אותם לאחרים ביום הפורים עצמו. וכך הרווחנו שני דברים: הם גם למדו על מצוות החג, וגם נקראו לפעולה".

ומה הלאה?

"הקונספט הזה של המפגשים לפני החגים הוכיח את עצמו. אנחנו מתכננים עוד מפגש לפני ל"ג בעומר ועוד אחד לפני שבועות. יש עוד הרבה עבודה לפנינו".

לקראת
יום השותפות השנתי
של חב"ד בקמפוס

הרגשתי ששלי

פרויקט מיוחד:

השלוחים של
חב"ד בקמפוס
פותחים את הלב
בטורים אישיים
הביא לדפוס: ישראל שוחט

הרב דותן קורתי

השליח במכללה למינהל, ראשון לציון

"היית לפניי ותהיה הרבה אחריי"

לפני כמעט עשר שנים, החליט יו"ר אגודת הסטודנטים דאז, גיא שריקי, שהפעילות שלי במכללה תורמת לסטודנטים וראויה להפוך לרשמית. הוא הציע לי את תפקיד רמ"ח דת ומסורת באגודה, אבל המינוי היה צריך לעבור הצבעה במועצת הסטודנטים על מנת לאשר את המינוי.

הוזמנתי לשיבת המועצה ונתנו לי לדבר ולהציג את הפעילות. במהלך הישיבה אמר היו"ר כי הוא עצמו תומך ברעיון לקבל אותי כשליח רשמי במכללה ותכף יוגש הדבר להצבעה. בשלב זה קם אחד הנציגים ושאל: "מה יקרה אם תהיה מחלוקת פוליטית בקמפוס, האם תפעל בצורה פוליטית כנציג של מפלגה מסוימת?"

עניתי לו שאין חשש כזה כי חב"ד היא תנועה א-פוליטית וכי הרבי מליובאוויטש אמר שמפלגה היא מלשון פילוג ואנחנו רק רוצים לאחד את עם ישראל ולהפיץ אהבת חינם. כשסיימתי לדבר, כולם פרצו במחאות כפיים סוערות ונעמדו על הרגליים. הופתעתי והתרגשתי.

מיד לאחר מכן נערכה ההצבעה ותוצאותיה היו: 33 בעדי, 0 נגדי. היו"ר שמח ואמר שזו ההחלטה הראשונה שהוא זוכר שעברה אי פעם פה אחד במועצה, ומאז אני משמש בתפקיד במכללה וזוכה ב"ה לאהדה גדולה.

באחת השנים, במהלך שבוע הספר, הקמנו יריד ספרי יהדות גדול, ואני עמדתי בדוכן שהיה באמצע המכללה והנחתי תפילין לאנשים.

במהלך היריד, הגיע נשיא המכללה כשהוא מלווה בפמליה של כמה עוזרים ונעצר לידי. "אתה יודע מה ההבדל ביני לביןך", הוא פתח ואמר, "אותי כולם מכבדים ואפילו קצת מפחדים ממני, אבל אתה היית פה לפניי ותהיה פה גם הרבה אחריי... תדיר ושאינו תדיר, תדיר קודם". אמר והמשיך בדרכו.

הרב אריאל רוזנטל השליח במכללת בית ברל "נתתי צ'אנס ליהדות"

אחת הסטודנטיות שזכינו לקרב, נטלה חלק פעיל בשיעורים ובפעילות שלנו בקמפוס. עם זאת, היא נהגה להקשות ולטעון טענות קשות על היהדות, חב"ד ובכלל.

באותה תקופה, אותה סטודנטית נהגה לשמור על אורח חיים טבעוני לחלוטין, ולא רק שממרה בעצמה על כך, היא אף נלחמה בלהט את מלחמת הטבעונות. היא דיברה רבות על ערכי הטבעונות ועל צער בעלי חיים שכרוך בכל דבר שנוגד את השיטה הזו. הרגשנו שיש כאן דמות חושבת וערכית, שצריך למצוא דרך ולנתב את הכוחות והערכים שלה לקדושה. היה חשוב לנו לשמור עמה על קשר.

בשנה שעברה, אשתי נסעה לכינוס השליחות, ולהפתעתה היא פגשה שם את אותה סטודנטית וראתה שהיא לבושה בלבוש צנוע. הסטודנטית לשעבר ניגשה אליה ואמרה לה: "אולי את לא זוכרת אותי, אבל את האוכל וההשתדלות שלך אני מאוד זוכרת. אני זוכרת את ההשתדלות שלך להכין לי מזון טבעוני בפגישות, למרות ההבדלים בינינו. זה האיר את ליבי, והחלטתי שאם יש כאלה 'דוסיס' נחמדים, אני צריכה לתת צ'אנס ליהדות".

לאחר שסיימה את לימודיה יצאה לטייל בעולם והחליטה לבדוק לעומק את חב"ד. היא הגיעה ל-770 ונכנסה למדרשה בקראון הייטס. לפני כחודש, בכינוס השלוחות, הסטודנטית ניגשה שוב לאשתי עם מעטפה בידה. הזמנה לחתונה עם בחור חב"די.

הרב שניאור שמחה לנדא השליח במכללת נתניה הסטודנט שהפך ל'תמים' מן המניין

לי שזו פעם ראשונה שהוא חווה מקרוב את השליחות הזו והוא בהתפעלות גדולה. מסתבר שהצימאון הגדול וההיענות הרבה של הסטודנטים להכיר את היהדות על עומקה ורבידה הפתיעו אותו, והוא הרגיש צורך אישי, ללמוד בעצמו ולדעת יותר על היהדות.

הצעת לי לנסוע אל הישיבה במגדל העמק לתקופה קצרה שבה יוכל להתוודע לכל התוכן שהוא מבקש בצורה בלתי אמצעית. הוא נשאר שם זמן ממושך ולבסוף למד בישיבה במשך שנתיים וחצי. הוא נהיה 'תמים' מן השורה, בחור חסידי שחוזר מאמרים בעל פה ומקרב אחרים. היום כשאני שולח סטודנטים אחרים לישיבה במגדל העמק, אני יודע שיש לי שם אדם שידאג להם וילווה אותם במסירות.

לפני כמה שבועות אותו בחור שהניצוץ שלו נדלק בא בקשרי שידוכין עם סטודנטית שהיא עצמה מקורבת לחב"ד בקמפוס ומשתתפת קבועה בפעילות של הרב לירז זעירא, השליח במכללת בצלאל בירושלים, ובקרוב הם ינשאו כדת משה

ישראל.

בהזדמנות זו אני מבקש להודות לרב עקיבא גולדשמיד, ראש הישיבה במגדל העמק, שקיבל אותי, דאג לו והדריכו כאומן הנושא את היונק. המחזה שלו, יושב וחוזר על מאמר חסידות ב'ווארט' שלו, בצורה רהוטה וברורה, נראה היה אך לפני שנים אחדות כלקוח מתוך חלום דמיוני שהגשמתו איננה בת השגה. אין ספק כי השינוי נעשה בכוחו של הרבי. בעבודה שלנו רואים במוחש, איך הרבי פועל דרך השלוחים בצורה בלתי רגילה.

התפקיד שלנו כשלוחים מזמן לנו הפתעות. לא תמיד אנחנו יכולים לדעת אילו השלכות יהיו לפעולות שלנו.

כחלק מהפעילות שלנו בקרב הסטודנטים, אנחנו עורכים מזמן לזמן קורסים במחשבה והגות יהודית. בסיום הקורס, יוצאים כל המשתתפים לשבתון מיוחד שנערך בכפר חב"ד. באחד מאותם שבתונים, פנה אלי אחד הסטודנטים שהשתתף בקורס, ואמר לי שיש לו חבר שאמנם לא השתתף בקורס אבל רוצה לבוא לשבתון. אותו חבר נולד למשפחה חרדית ובגיל צעיר ירד מדרך המלך. הבעתי את הסכמתי להצטרפותו.

הוא אכן הצטרף אלינו ועד מהרה התגלה כבחור תוסס שהוסיף הרבה לאווירה. שבת אחת הובילה לעוד כמה שבתות טובות.

לאחר תקופה, הזמנתי אותו שיבוא לשמחת תורה בכפר חב"ד ש'חב"ד בקמפוס' מארגן לסטודנטים. הגענו יחד עם קבוצה של סטודנטים והוא רקד, שמח ונהנה. אחרי שמחת תורה סיפרתי לו שבחודש חשוון, תחילת הסמסטר, אנחנו מקימים בימים הראשונים ללימודים דוכן בפתח המכללה, שבו אנחנו משווקים את הפעילות של חב"ד בקמפוס ומציעים לסטודנטים להירשם ולהצטרף לשלל התוכניות. ביקשתי ממנו שיעזור לי כי הוא התעסק במכירות וידע כיצד לשווק ולשכנע.

הוא אכן הגיע לעזור. הוא הגיע אלינו לנתניה ועמד בדוכן מבוקר עד ערב בשעות שיש סטודנטים, באותה שנה כמות הנרשמים לפעילות שלנו אכן גדלה, בזכות העבודה היסודית והמקצועית שהוא עשה.

אחרי אותו שבוע שבו שהינו יחדיו זמן רב וממושך, הוא אמר

הרב לירז זעירא השליח במכללת בצלאל, ירושלים נהפוך הוא

מגמות הלימוד במכללה. בכל יום נבחר נושא שקשור לחג החנוכה, וכל מגמה צריכה להכין מוצר בהתאם לנושא. כך למשל ביום הראשון הנושא הנבחר היה עיצוב חנוכיות והמגמה שאחראית על עיצוב תעשייתי נדרשה לעצב חנוכיות בסגנון מיוחד. על הדרך, גם חנוכיית בית חב"ד זכתה לקבל עיצוב ושדרוג.

היה זה מדהים ומרגש לראות כיצד התחולל המהפך: מהתנגדות עיקשת להצבת חנוכייה גדולה, דווקא החג הזה והפעילות הפומבית סביב החנוכייה הפכו ללב הקונצנזוס. כצפוי, על זרי ההצלחה הכבירה של חג החנוכה, באו כל שאר החגים. בכל חג הסטודנטים מתגייסים ופעילים בעצמם. חג הפסח הקרוב, כל סטודנט ואיש סגל יקבל חבילת מצות שמורה במסגרת שיתוף הפעולה ההדוק שנוצר והפך לעובדה.

בתחילת הדרך, כשהגענו אל 'בצלאל', נתקלנו בהתנגדות גדולה מאוד. במקום לא היה סממנים יהודיים ובחנוכה כאשר רצינו להציב חנוכייה, קידמה את פנינו התנגדות עזה, שקוממה במיוחד לנוכח העובדה שחגי הגויים צוינו וקיבלו ביטוי ומקום של כבוד.

לא אמרנו נואש והתחלנו לנהל משא ומתן עם ההנהלה על מנת שיאשרו לנו להציב חנוכייה במרכז המכללה ולהדליק עם הסטודנטים נרות. לאחר דין ודברים ממושך, קיבלנו אישור והצלחנו לארגן הדלקה גדולה ברחבה המרכזית. הזמנו את כל הסטודנטים והם נהנו מהופעה מוסיקלית משובחת. הקפדנו להדליק בכל יום בכל אחת ממחלקות הלימוד.

היום, לאחר חמש שנים של פעילות במקום, אגודת הסטודנטים לקחה בעצמה את הפיקוד על כל ההדלקות והם לא מוותרים על אף יום. בכל יום מימי החנוכה מתקיימת הדלקה ברוב עם. המצב התהפך כל כך עד שכיום יש תחרויות בתוך

הרגעת שלי

פרויקט מיוחד:

השלוחים של
חב"ד בקמפוס
פותחים את הלב
בטורים אישיים

הרב דניאל כלב

השליח באוניברסיטה העברית, ירושלים

נס פך השמן

בחנוכה השנה סיכמתי מראש עם אגודת הסטודנטים שנפיק יחד ערב חנוכה. הכול היה נראה שהולך כמו שצריך אבל הסתבר שביום המיועד מבחינתנו האגודה קבעה מסיבה לרגל אחד מחגי התקופה של הגויים.

כששאלתי אותם מה יהיה עם ערב החנוכה, הם אמרו לי שנעשה את זה כמה ימים אחרי חנוכה, בטענה שמבחינתם החגיגה היא בסך הכל ציון סמלי והיא לא חייבת להיות בו ביום.

פתחתי במסכת שכנועים והסברים ארוכים, על הצורך לחגוג חנוכה במועד ועל כך שאת חגאות הגויים ניתן לדחות. אחרי עמל רב שהשקעתי בכך, הם ניאותו לדחות את האירוע ואנחנו קיימנו את מצוות החג במועדה.

לאחר שהשגנו את הסיכום המיוחל, כתבה לי אחת מבכירות אגודת הסטודנטים, שהיא מרגישה שקרה פה נס פך השמן: פך השמן הטהור של עם ישראל, ניצח את כוחות הטומאה שרצו להשתלט לנו על חנוכה.

הרב תנחום ריבקין

השליח באוניברסיטת חיפה

המצה שהניעה לפעילות

מיד אחרי חג הפסח, החלטתי שלקראת חג השבועות אתכונן מראש ואסדיר את כל האישורים על מנת שאצליח לקיים פעילות יפה ומסודרת. שלחתי הודעה לעמית, בתקווה שהוא עוד זוכר אותי והוא ענה לי בשמחה ובלבביות. מסתבר שהוא מאוד התרגש מהמצה שהבאתי לו ומהפתק האישי שצורף לה.

עמית גילה נכונות לעזור ולסייע אבל לא הבין למה אני רץ לארגן את חג השבועות. "מה עם ל"ג בעומר?", תהה. וכך בזכות היוזמה וההיענות שלו, הרמנו יחד כמה טלפונים ותוך זמן קצר ארגנו מסיבת בשרים חגיגית לכבוד ל"ג בעומר, יחד עם הרב יאיר כלב.

הערב היה ענק וכמאתיים וחמישים סטודנטים נטלו בו חלק. התוועדנו יחד ושרנו אל תוך הלילה. מאז כל השאר היסטוריה. הפעילות שלנו במקום רק הלכה וגברה. ומאפס פעילות, הגענו בזכות אותה מצה שמורה שעמית קיבל, לפעילות ענפה.

כיום עמית נבחר ליו"ר אגודת הסטודנטים ובעזרתו אנחנו ממנפים את הפעילות ומרימים אותה לגבהים. בחודש הקרוב, שבע שנים אחרי שהבאנו לעמית את המצה שמורה, אזכה להיות מסדר קידושין בשמחת החתונה של עמית העומד להינשא כדת משה וישראל.

שליחות באוניברסיטה יצאנו בשנת תשע"ג. היינו מהשלוחים הראשונים של פרויקט חב"ד בקמפוס בארץ. בהתחלה היו לנו חששות רבים. לא ידענו כיצד להתחיל לפעול. זה היה קשה במיוחד משום שפרויקט חב"ד בקמפוס היה בחיתוליו. כך שלא היו אנשים רבים שהכירו את עולם הסטודנטים, שאפשר היה להיוועץ בהם.

בהתחלה מצאתי את עצמי מסתובב בספריית האוניברסיטה ולא כל כך ידעתי מה לעשות. התייעצתי עם אחד הסטודנטים והוא המליץ לי לפנות לאגודת הסטודנטים ולנסות להיעזר בהם. זה היה לפני חג הפורים, נכנסתי למשרדי האגודה ושאלתי עם מי אפשר לדבר, על מנת לארגן מסיבת פורים. הפנו אותי לסטודנט בשם עמית, ואמרו שהוא יוכל לעזור לי. נפגשתי עם אותו עמית שבאמת ניסה לעזור והרים טלפונים למי שצריך. בסוף הוא אמר לי שהוא מצטער, אבל פורים זה יום חופש באוניברסיטה ואי אפשר לארגן מסיבה.

לקראת חג הפסח חילקתי מצה שמורה לסטודנטים. מכיוון שלא כל כך הכרתי אנשים הייתי צריך לחפש למי לחלק. נזכרתי פתאום באותו עמית. הלכתי אליו למשרד והשארתי לו על השולחן חבילת מצות בצירוף פתק אישי עם ברכה לבבית לחג.

הרב ישראל חממי השליח בפקולטה לחקלאות ברחובות ניצוץ של אמונה

הפקולטה לחקלאות שבה אנו שלוחים היא מקום מאוד אנטי דתי, הן מבחינת הסגל והן מבחינת הסטודנטים. היה לנו ברור שהכניסה לכזה מקום לא תהיה קלה.

ביום הראשון שנכנסנו למכללה בצורה רשמית, הקמנו דוכן של חב"ד ביריד הדוכנים שהתקיים ברחבת הקמפוס, כפי הנהוג בפתיחת שנה. בדוכן הצגנו את שלל התוכניות של חב"ד בקמפוס: שבתות, תוכנית מלגות, חברותות ועוד מגוון רב.

פתאום ניגש סטודנט אל הדוכן והרים עליי את קולו. הוא דרש שאצא מהמקום בטענה שאני מיסיונר. ברחבת הקמפוס היו באותה שעה עשרות סטודנטים והתחושה הייתה מאוד לא נעימה. הוא הציג את עצמו כאתאיסט ובקול גדול אמר כי כל הדברים שאנו מציעים הם הולכת שולל.

חיכיתי שהוא יסיים. הנחתי יד רכה על כתפו וביקשתי ממנו לסור עמי הצדה. הוא ניאות לכך ובצד שאלתי אותו בעדינות: למה אתה עושה לי את זה, זה מאוד לא נעים. אם יש לך בעיה כלשהי עם מה שאנו עושים, אתה מוזמן לבוא אליי וללכך יחד את הדברים ברוח טובה. אני אוהב אותך, שבתי ואמרת לי. ואתה מוזמן לסעודת שבת, שם נוכל לדבר על דברים בגובה העיניים.

הוא הגיע אלי לסעודת שבת ובמשך כל הזמן שהוא למד בקמפוס היה בא אלי לסעודות. בהתחלה הוא היה מתנהג בהפגנות גם במהלך הסעודות. כשכולם בירכו, הוא הוריד את הכיפה וסגר את הברכון. עם הזמן ראיתי שהוא מתחיל למלמל ולברך.

ב"ה ברבות הימים הוא נישא לשומרת מצוות וכיום הוא שוהה בתאילנד ושולח לי מעת לעת תמונות שלו בבית חב"ד שם. כאן ראיתי במו עיניי את הכוח שהרבי מעניק לכל שליח.

הרב לייזר קליין השליח בקמפוס הנמל, חיפה הריקוד שהציל

בשנה הראשונה לשליחות, פרסמנו והזמנו את הסטודנטים לחגוג יחד עמנו בשמחת תורה. לא ידענו אם תהיה היענות ויבואו סטודנטים, אבל פרסמנו זאת בקול רעש גדול. לא הגיעו הרבה סטודנטים, אבל ההתעוררות הייתה כנה והשמחה הייתה גדולה. אמרנו יחד לחיים ולימדתי אותם ניגון שהרבי לימד. לאורך כל ההקפות הייתה אווירה לוחטת במיוחד.

לקראת ההקפה האחרונה, לקחתי איתי את ספר התורה ויחד עם הסטודנטים יצאנו אל הרחוב. מול כל המוקדים הומי האדם בעיר - רקדנו ושמחנו בשמחת התורה.

שבועיים לאחר מכן, פרסמנו על סעודת שבת לסטודנטים והגיעה למקום צעירה שעד כה לא השתתפה בפעילות שלנו. כששאלתי אותה כיצד הגיעה אלינו, היא סיפרה שהיא ראתה אותנו רוקדים עם ספר התורה ברחוב ומאוד התלהבה מהעניין, והיא ביררה מי אנו ומה טיבנו. מסתבר שבאותם רגעים של הריקוד הנועז שלנו תחת כיפת השמים, היא ישבה בחברת גוי שאותו הכירה והיא עמדה להינשא לו (רח"ל).

בעקבות סעודת השבת הזו, היא החלה לפקוד את בית חב"ד מדי שבת. בחלוף כמה חודשים, כשהקשר הלך והעמיק, היא סיפרה לזוגתי על החבר הגוי ועל ההחלטה שגמלה בליבה להיפרד ממנו. היא אמרה שהיא הרגישה שהיא ניצבת בפני ברירה שעליה להגיע בה לידי הכרעה: או ממשיכה להגיע אל סעודות השבת ומעמיקה את הקשר עם היהדות או שפותחת חיים חדשים עם הגוי. זהו פועל יוצא, אגבי לכאורה לחלוטין, שכלל לא תכננו אותו. היום היא אחת התומכות הגדולות של הפעילות שלנו.

הרב אהרן ליף השליח בטכניון, חיפה סגולתה של סעודת שבת

יש לנו ב"ה קהל עצום שמגיע לסעודות שבת. לאחרונה התקשרה אלי סטודנטית ושיתפה אותי בתחושתה על השפעת הפעילות שלנו: "אני באה ממשפחה טובה בתל אביב, לא חסר לנו כלום, אבל אתה לא מבין כמה השבתות האלו תרמו לי. כמה הן מוסיפות ומשפיעות על הנשמה".

לא מזמן הייתה קבוצה של כמה סטודנטים שאמרו לי שזו כבר השבת הרביעית ברציפות שהם עושים בבית חב"ד. בחיוך הצעתי להם לבוא ולעשות אצלנו גם את השבת החמישית, אבל הם אמרו שהם רוצים להיות גם קצת עם המשפחה. בפועל רואים איך שהשבתות האלו יחד, נחוצות ומשפיעות על החיים שלהם, וגורמות לחיבור והעמקת הקשר עם היהדות.

הרגשתי שעלי

פרויקט מיוחד:

השלוחים של
חב"ד בקמפוס
פותרים את הלב
בטורים אישיים

הרב נצי כץ השליח במכללת אורט בראודה, כרמיאל "אתה האדם היחיד שלא תשפוט אותי"

מעשה בסטודנט שהכרתי באחד הקורסים של 'מבט אל החיים' שקיימנו. הוא לא השתתף בקורס בשביל המלגה. הוא ביקש להרחיב אופקים. במהלך הקורס נקשרה בינינו ידידות. באחד המפגשים, סיפרתי לסטודנטים על המושג התועדות חסידית. יום אחד הוא פנה אלי וביקש ממני לערוך תועדות חסידית, שנינו יחד. הוא בא אלי הביתה. ישבנו יחד עד אור הבוקר כשלאורך הלילה הוא שופך את ליבו בפניי.

עם הזמן הקשר התחזק והוא הגיע יותר ויותר לדבר ולספר. בתקופה מסוימת, הוא חדל להגיב על הודעות ששלחתי לו. צריך להבין שמדובר באדם שעל פניו אין לו שום בעיות, הוא בא ממשפחה טובה ומסודרת, יש לו משרה טובה. לא מישהו שחסר לו משהו לכאורה. לכן, חוסר התגובה שלו הטריד אותי. ניסיתי להבין מה קרה ואם משהו בקשר בינינו לא היה טוב. התייעצתי עם איש מקצוע להבין מה העניין, והוא אמר לי שהרבה פעמים חוסר התגובה לא קשור אליך אלא אליו.

שלחתי לאותו סטודנט הודעה נוספת ואמרתי לו שאם הוא צריך אותי שידע שאני כאן בשבילו. לאחר זמן מה, הוא הגיב וכתב לי שהוא מתמודד עם איזו בעיה והוא ישמח להיפגש. ישבנו יחד, והוא סיפר לי שהוא מתמודד עם מצב לא טוב לאחרונה. הוא החל להתמכר לדברים מסוכנים, שגרמו לו להפחית משהשקעה בלימודים ומצבו הנפשי הדרדר. ניסיתי לעזור לו ולשלוח אותו לאיש מקצוע מנוסה שיטפל בו.

תוך כדי שיחה הוא אמר לי שאת מה שהוא מספר לי עכשיו, האנשים הכי קרובים אליו כלל לא יודעים. "אתה האדם היחיד שאני מספר לו". שאלתי אותו באמת למה הוא מספר רק לי והוא השיב: "אני מספר לך בגלל שאתה האדם היחיד שלא תגיב לדברים בצורה שיפוטית".

אז הבנתי יותר את גודל התפקיד והיכולת שלנו כשלוחים.

הרב מאיר אבוטבול השליח במכללת תל חי, קרית שמונה אל תבט אל מראהו

בחג החנוכה השנה הייתה זו הפעם הראשונה שבה הצלחנו לערוך הדלקת נרות חנוכה בתוך כיתות הלימוד עצמן. במשך כל השנים חששנו מכך והסתפקנו בהדלקה בחוץ. כדי שנוכל להיכנס אל תוך הכיתות היה עלינו לפעול בחכמה וברגישות, אבל ב"ה בזכות עזרה מהסטודנטים צלחנו את המשימה.

זה קרה בזכות אחד הסטודנטים. הוא הגיע אלינו לאחת מסעודות השבת שארגנו ונוצר בינינו קשר מיוחד. זמן קצר לאחר אותה סעודה, נפגשנו שוב ביום הפתוח שהתקיים במקום וגיליתי שהוא אחראי על אחד הארגונים שלא בדיוק תואמים את רוח התורה. למרות זאת, השתדלתי ששום דבר לא יפריע ושהוא ירגיש תמיד אהוב ומקובל והוא המשיך להגיע לכל השבתות.

בחנוכה הוא ניגש אלי, חיכה שאדליק את החנוכייה בחוץ והציע לי להדליק בתוך הכיתות. בשמחה, הגבתי בספונטניות והלכנו יחד. הוא נכנס לכל כיתה לפניי, ביקש רשות להדליק, ויחד הדלקנו והיה מאוד שמח.

לפני שסיימנו, הוא פנה אלי ואמר לי: תציג את עצמך. עוד לפני שהבנתי מה הוא אומר, הוא תפס את רשות הדיבור וסיפר עלינו, שלוחי חב"ד במקום, ועל הפעילות שלנו.

היה זה מדהים ומרגש להיווכח כי דווקא בחור שנראה כמי שנטוע בעולם מנוגד לכל דבר שבקדושה, יזם ופעל את תוספת האור הזו שכל הסטודנטים והסגל דיברו אודותיה בהתפעלות.

הרב שמוליק חדד השליח במכללת אשקלון תפילין לא מניחים לבד

את גונן, כיום מרצה במכללה, הכרתי לפני ארבע שנים בעודו סטודנט לפסיכולוגיה. שום דבר ביהדות לא עניין אותו, אבל סיפרתי לו שיש לנו תכנית לימוד של פסיכולוגיה ביהדות. הוא הגיע להשתתף בתכנית שלנו; זוהי תכנית שמבוססת על שיעורי תניא ולמדנו יחד כבר פעמיים מפרק א' ועד פרק ח'. ללמוד הוא למד, אבל הוא לא רצה שום קשר לדת.

לפני שנה, הוא נישא ליהודייה שגרה בבודפשט. השליח הראשי במקום, הרב ברוך אוברלנדר, חיתן אותם. לאחרונה הוא רכש תפילין אחרי תקופה שבה היה לו זוג תפילין בהשאלה. כיום הזה הוא מקפיד לשלוח לי מדי יום תמונה שלו מניח תפילין ושל עוד חבר בעבודה שהוא מניח לו.

הוא לא חובש כיפה ושבת הוא עדיין לא שומר, אבל תפילין הוא לא מניח לבד.

הרב יאיר רוזנטל השליח במכללת ספיר, שדודות המצב המתוח האיר את הנשמה

השליחות אצלנו מאתגרת במיוחד. פעמים רבות אנו נאלצים להתמודד, תוך כדי הפעילות, עם ירי כבד של טילי קסאם ושהייה במקלטים. בשבועות האחרונים המצב היה מתוח. באחד מימי השבוע, אשתי שמוסרת במקום שיעור שבועי, חגגה יום הולדת והחליטה להפוך את השיעור להתוועדות. לנוכח המצב התלבטנו האם להשאיר את התכנית על כנה או לבטל. בסופו של דבר אמרנו לעצמנו: אנו לא משנים דבר. ומי שיבוא - יבוא.

בפועל הגיעו כמה בנות. בעיצומה של ההתוועדות אכן היה צורך לרוץ לממ"ד, אבל הבנות נשארו כי הן פשוט הרגישו כל כך מחוברות לפעילות ולבית חב"ד, ששום דבר לא יעצור אותן.

למחרת נמשך המתח הביטחוני אבל אני יצאתי אל הרחוב וחפשתי היכן אוכל לקיים מבצע תפילין. מי יודע אם לא על עת כזאת דווקא נאמר "ויראו ממך". הלכתי אל המכללה שהייתה כמובן ריקה, אבל היו שם כמה מאבטחים (שהם בעצמם סטודנטים שעובדים גם כמאבטחים). בעבר ניסיתי להניח להם תפילין ולא הצלחתי. הפעם הם נענו. המצב המתוח האיר את נשמתם.

הרב שניאור גרוזמן השליח במכללת סמי שמעון, באר שבע סיירת האור

השנה האחרונה שלנו, לאחר שש שנות שליחות, הייתה נקודת מפנה. לראשונה יש לנו מבנה מסודר צמוד למכללה שמהווה בית עבור הסטודנטים. מעבר לפעילות שלנו בקמפוס עצמו, לשם הסטודנטים באים ומתנהלים כמו בבית.

חנוכה של השנה האחרונה ייזכר אצלי יותר מכל חנוכה אחר. השנה נוצרה 'סיירת האור' - סיירת של סטודנטים המשתתפים בשיעור תניא שבועי במכללה שהפכו בעצמם לשליחים ולנרות בוערים. במשך כל ימי החג, הקבוצה שפתחנו הייתה פעילה ורושפת אש. "מי הולך להדליק נרות אצל ניצול שואה?", "ביקשו גם להניח לו תפילין מדי בוקר אז מי מתנדב?" - אלו אחדות מהשאלות המעשיות שהיו בקבוצה כל הזמן.

הקבוצה התמלאה גם בתמונות וסרטי וידאו שבהם תיעדו עצמם הסטודנטים עורכים הדלקות במקומות העבודה שלהם. כאלו, למשל, היו בוגרים מהנדסים שעובדים במחלקת ההנדסה בעירייה, שיצרו הדלקה מרכזית לעובדי העירייה או סטודנטים שהצטרפו להדלקות בדירות הסטודנטים וגם במקומות הביילוי בשעות הקטנות של הלילה.

הפעילות הזו חיידה בעיניי את ההכרה של קביעת הרבי כי כל יהודי הוא שליח. כל אחד הוא נר גדול ומאיר, ואם רק יסתכל סביבו במקום העבודה, הלימודים או בכל מקום אחר ימצא את מי וכיצד להאיר ולהדליק את סביבתו, כדי שגם הם יתחילו לנרות בוערים המאירים את סביבתם. בסיום החג, אחד הסטודנטים הציע לשנות את שם הקבוצה שלנו ל'שליחי באר שבע'.

הרב חיליק קפלן השליח בקריה האקדמית אונ מהפכה של דוכן

באחת הפעמים הראשונות שנכנסתי לקמפוס, זה היה עוד לפני שעברנו לגור במקום, נכנסתי לרחוץ. הגעתי לשם אחרי תפילת שחרית ובידי החזקתי את הטלית והתפילין. כמה דקות אחרי שנכנסתי ניגש אלי אדם אחד ושאל אותי האם אני מחב"ד, השבתי בחיוב והוא שאל מה אני מחפש פה. אמרתי לו שסתם באתי לטייל. הוא אמר לי, "שמע, אם אתה חושב להקים פה דוכן תפילין, אז לא בטוח שזה מתאים, אנחנו מוסד אקדמי וזה יכול לעורר הרבה אנטגוניזם".

זו הייתה ברכת ברוכים הבאים לה זכיתי.

כיום לאחר חמש שנים של עשייה, כשאנחנו מאוד מחוברים לשטח ומקיימים פעילות ענפה בקמפוס, הדברים השתנו מן הקצה אל הקצה. רק בשבועות האחרונים, בעקבות סערת התפילין שעוררה עיריית תל אביב, היה זה לא אחר מיו"ר אגודת הסטודנטים אצלנו שהחליט יחד עם המנכ"ל להקים דוכן תפילין בקמפוס. חודשים אחדים קודם לכן הם ביקשו לרכוש זוג תפילין שהאגודה תעמיד לרשות סטודנטים שירצו להניח.

זו ההוכחה הכי טובה שבה ניתן לראות איך הפעילות משפיעה על הסטודנטים והם בעצמם הופכים לשלוחים. אין סגירת מעגל יותר טובה מזו.

הרגע שלי

פרויקט מיוחד:

השלוחים של חב"ד בקמפוס פותחים את הלב בטורים אישיים

הרב אורן בן עמר השליח בטכניון, חיפה הציץ ונפגע

אחד הסטודנטים שבא עמי בקשר במהלך הפעילות, 'הציץ ונפגע'. תחילה נרשם אל מסלול לימוד עם מלגה, ואז החליט שהוא רוצה לנצל את הזמן הפנוי שלו על מנת ללמוד בישיבה לבעלי תשובה במגדל העמק.

היום הוא כבר הפך לבן בית שם. הוא מגיע ביוזמתו בכל עת מצוא ולאחרונה עדכן את מראהו. בכל פעם שאתה פוגש בו, אינך יכול להחמיץ את מראה חוטי הציצית המשתלשלים משולי מכנסיו. גילויים כאלו של התקרבות הם הנחת של עבודת השליחות.

הרב עדי אלפנט השליח לצעירים, מרכז תל אביב ממקורב למקורב

הרגעים הכי מיוחדים בשליחות הם אותם רגעים קסומים שבהם אתה עומד תחת החופה של זוג שהתקרב והתחזק אצלך, וכעת ברגעים אלו מוקם בית נאמן בישראל.

בשבת מברכים חודש אדר הבאנו לבית חב"ד כמה סטודנטים לשעבר, שבשנים קדמוניות הם היו חלק מבאי בית חב"ד והיום הם בעלי משפחות. הם הופיעו כשהם מעוטרים בזקן ולבושים בסירטוק, עד שלא ניתן היה לזהות כי אינם חב"דניקים מבטן ומלידה.

במהלך סעודת השבת אני דברתי קצת, אבל בעיקר הם דיברו והרבו בדברי תורה. הסטודנטים הצעירים שהיו סביב לשולחן לא הבינו במי מדובר. הם היו נראים להם חסידים בדיוק כמוני, הם תהו באזוניי מי הם כל החסידים האלה שאומרים דברי תורה. השיבותי להם: לפני שנים אחדות, הם נראו בדיוק כמוכם.

זה היה באמת מוזנה. לראות אנשים תל אביבים שהיום נראים בדיוק כמוך ובעצמם מפיצים יהדות ומוסרים שיעורים. זה היה מכוון ומרגש.

הרב נתן רודין השליח במכללת אורט בראודה, כרמיאל כל הלב לכל אחד

בשליחות שלי בקרב הסטודנטים, אני מקפיד להעניק להם לא רק במונח הרוחני אלא גם בצד הגשמי והאישי - לתת לכל סטודנט את מה שהוא זקוק.

היה לנו סטודנט שמצבו המשפחתי היה קשה והוא לא חזר לביתו בגלל זה, כך שאנחנו הפכנו לבית בשבילו. היתה תקופה שהוא היה במצב רוח ירוד, זו היתה תקופת מבחנים ולמרות שהוא היה מוכשר מאוד, הוא היה במצב רוח לא משהו. כשראיתי אותו מסתובב כך, פשוט ניגשתי אליו וחיבקתי אותו. הרגשתי שהוא היה צריך את זה. אחר כך דיברנו יחד ורוממתי את רוחו.

הייתה עוד סטודנטית שגם היא התקשתה בזמן המבחנים, היא מאוד השקיעה באותה תקופה אבל הרגישה שהיא לבד. זוגתי הציעה שתבוא אלינו לסעודת שבת, אבל היא לא רצתה לבוא. במוצאי שבת הלכנו לביתה והבאנו לה מרק חם ומהביל.

עד היום היא זוכרת את אותה מחווה, ובכל אירוע שיש לה בחיים היא מזמינה אותנו כשאנחנו בעצם מהווים לה למשפחה.

הרב יהושע פיש השליח במכללת אורנים, קרית טבעון

דוגמה חיה

תארו לעצמכם: שואלים סטודנטית מה החוויה שהכי השפיעה עליה בחייה, והיא אומרת שהיא היתה רוצה לאמץ לחיים שלה את המודל של סעודת שבת שלנו. לעשות בבית שלה את אותו דבר, לערוך שולחן ולעשות קידוש ולהתייחס לילדים באותה צורה כפי שאנחנו מתייחסים, לשמוע את תוכן 'דף הקשר' של כל אחד - כך היא שואפת ורוצה שיהיה גם בבית הפרטי שלה.

דברים כאלו, שאותם אנו שומעים שוב ושוב, מעניקים לנו את הכוחות ומלמדים גם אותנו עצמנו כמה חשוב שנתמיד בפעילות הזו ונטפח אותה עשרת מונים.

הרב ליאור אלימלך השליח במרכז הבינתחומי בהרצליה הסטודנט שהפך לשליח

בעבר הלא רחוק הייתי בעצמי סטודנט מן המניין. למדתי במכללה למנהל, ובמהלך הלימודים שם פגשתי את הרב דותן קורת, שהחל לכהן במקום כשליח הרבי. הרב קורת הגיע ללא תיאום מראש עם ההנהלה ובהתחלה הם עשו לו בעיות ואני השתדלתי לעזור לו.

עזרתי לו לקבל תקציבים ודיברתי על לב ההנהלה שיאשרו לו לפעול. נלחמתי למענו, תוך כדי שאני מתחזק בזכותו.

סיימתי את הלימודים כמצטיין דיקן, אבל במקום להמשיך אל קריירה מוצלחת, החלטתי לסור אל הישיבה וללמוד בה כ'תמים' מן המניין. למדתי בהתמדה ואף הוצאתי סמיכה להוראה. במרוצת הימים נישאתי בשעטומי'צ והחילותי לשלוח ידיי בעסקים.

ברגע הראשון שנוצרה עבורי ההזדמנות להיכנס למעגל השליחות, עזבתי את הכל. היום אני סוגר מעגל, כשאני זוגתי, שנינו בעלי תואר, משמשים כשלוחים בקמפוס הבינתחומי בהרצליה.

השיא מבחינתי בפעילות עם סטודנטים הוא בערב ראש השנה, כאשר כולנו כותבים יחד פ"ג לרבי, למעלה ממאה סטודנטים שנמצאים איתנו בקשר, ומבקשים ברכה לשנה טובה ומתוקה.

בפעילות שלי ראיתי שלא צריך לשכנע או להשתכנע. הלימוד עצמו פועל. הסיסמא שלי לאורך כל הדרך היא שאנחנו חיים לעשות טוב: אנו רוצים לתת לסטודנטים את הכל ללא שום אינטרס.

הרב ששי כרמל השליח באוניברסיטת אריאל פעולה של מחווה קטנה

במהלך הפעילות, נתקלנו בסטודנט שלא ידע דבר וחצי דבר על יהדות; לא היה לו, למשל, שמץ של מושג על ברכות, שבת ונטילת ידיים. הוא הגיע מאחד הקיבוצים בארץ והיה מאוד מנותק. אבל לסעודות השבת שלנו הוא מאוד התחבר והיה מגיע יחד עם חברים מהקמפוס.

המנהגים היהודיים היו זרים לו. כך, בין היתר, לא הבין אף פעם מה פשר הצורך בכיסוי ראש. הוא שם כיפה כדי לכבד את רצוננו אך לא באמת הזדהה עם זה. הופעותיו בסעודות השבת היו תכופות אך לא נראה היה כי משהו זז בקרבם.

אותו סטודנט הקפיד על אורח חיים טבעוני. זוגתי תמיד דאגה להכין לו אוכל מתאים ואפילו דאגה לקינוח טבעוני, הוא תמיד התרגש מהמחווה הזאת.

באחד הימים סיפר לנו על סעודת שבת משותפת שארגן יחד עם חבריו, שחלקם היו שומרי מסורת. כל אחד נטל על עצמו להכין כמה מאכלים ולו אישית ארך הדבר זמן רב כי זה היה מאתגר עבורו להכין בהתאם לכללי הכשרות. תוך כדי בישול, הסתכל על השעון וראה שתכף נכנסת שבת והוא עדיין לא סיים לבשל. הוא התלבט מאוד האם להפסיק לבשל לפני שתיכנס השבת או להמשיך ולסיים את התבשילים שהבטיח להכין.

ואז נזכר איך השליחה נוהגת להתחשב בו ואפילו מכינה למענו קינוח טבעוני. במקום החליט כי יתחשב בחבריו המסורתיים ויכבד את הרגשות שלהם. הוא כיבה את הגז והפסיק לבשל.

בעיניי הסיפור הזה ממחיש את פעולתה של מחווה קטנה בנפש האדם.

הרב ישי קלי השליח בקמפוס לרפואה בת גלים, חיפה פסק זמן לנשמה

שליחות בקפולטה לרפואה בחיפה היא שליחות מאתגרת אך עם סיפוק גדול.

הסטודנטים לרפואה מאוד עסוקים בלימודים אינטנסיביים ומתקשים למצוא זמן פנוי לעצמם ולנשמה. כאן אנחנו נכנסים לתמונה ומעניקים לסטודנט פסק זמן רוחני מהמרתון של הלימודים.

כיוון שמדובר בסטודנטים משכילים במיוחד, זה תענוג ללמוד ולשוחח איתם על נושאים וסוגיות עמוקות בחסידות.

בסיום קורס 'רפואה ומוסר' שערכנו לכעשרים סטודנטים, עשינו סבב בין המשתתפים וכל אחד סיכם את הקורס בכמה מילים. סטודנט יקר בשם רועי דיבר מהלב והיה מרגש לשמוע את דבריו. "פעמים רבות", כך הוא מספר "אני ממלא טפסים שונים וברורבריקה של הלאום אני מסמן תמיד 'יהודי', אבל אף פעם לא באמת הבנתי מה זה אומר, מה המשמעות של להיות יהודי. כעת אחרי קורס של עשרה מפגשי לימוד עם בית חב"ד, אני מרגיש שאני קצת מבין טוב יותר מה הפירוש להיות יהודי".

הרב יוסף יצחק ועקנין השליח במכללה האקדמית כנרת פדיון כפול ומכופל

כחלק מהפעילות שלנו במקום, יצרנו קשר עם אחד הסטודנטים שמאוד התקרב והתחזק, והפך להיות ממש חלק מהבית שלנו. הוא מתהלך אצלנו כמו בן בית. ב"ה אותו סטודנט התחתן והקים בית נאמן בישראל.

לאחר זמן הוא בישר לנו שנולד לו בן. לאחר הברית ישבנו יחד והסברתי לו על דבר פדיון הבן. תוך כדי שיחה התברר, שגם אותו סטודנט עצמו הוא בכור שלא עשה פדיון הבן. אמרתי לו: מצוין, עכשיו נעשה פדיון כפול, גם לבן שלך וגם לך.

אלא שאז אותו סטודנט גילה שאבא שלו בעצם גם בכור וביקש לברר האם הוא עשה פדיון הבן. ביררו אצל הסבא וגילו שגם הוא לא עשה. כך ערכנו פדיון הבן מפואר ומכובד לשלושה דורות. הקהילה שלנו מאוד התרגשה מפדיון הבן המשולש, ככה זכינו לפדות דורות שלמים יחד.

הרב אליאב בן עטר השליח במכללה האקדמית עמק יזרעאל מלמטה למעלה

ההתחלה שלנו היתה לא קלה. כשחיפשנו מקום בו נוכל לקיים סעודות שבת לסטודנטים, סגל המכללה לא נתן לנו אישור לעשות שבת באופן רשמי במעונות. רצינו להשתמש באולם שנמצא בבניין המכללה, אבל לא קיבלנו אישור.

בלית ברירה, ערכנו את הסעודות בדירה קטנה שמצאנו. התחלנו עם מספר מאוד קטן של אנשים, וגם זה היה מאוד דחוס והדירה היתה צרה מלהכיל. בכוחות משותפים יחד עם הסטודנטים התגברנו על כך, ועם הזמן גם כמות המשתתפים גדלה.

עם הגידול המבורך, היינו צריכים לפנות את כל הרהיטים מהדירה, על מנת שנוכל להכניס כמות מספקת של כיסאות ושולחנות שיהיה מקום לכולם.

זה היה ממש כמו בהתוועדויות ב-770 שכולם נדחסים ומצטופפים אחד בתוך השני.

אחרי הרבה עבודה ועצומות שארגנו הסטודנטים, בקשות ופגישות שנעשו גם מצידו, עד שאפילו הגענו למצב שסטודנטים מהמגזר הערבי המליצו עלינו אצל הדרג הבכיר, ואמרו שצריך לתת ליהודים שיהיה להם מקום מכובד לעשות את סעודות השבת - קיבלנו לאחר שנתיים את האישור המיוחל והגענו אל המנוחה והנחלה.

היום אנו עורכים את הסעודות באולם הגדול, ומארחים מדי שבת למעלה מ-70 סטודנטים בצורה מפוארת וגדולה, כך שיש מקום לכולם.

הרב ישעיהו גערליצקי השליח באוניברסיטת תל אביב תשובה מאהבה

סטודנט מצטיין וכשרוני במיוחד בפזיקה התקרב אלינו במשך כשנתיים. הוא נהג להגיע מדי שבת לסעודות ולשיעורים ונהנה מאוד. אט אט אף אימץ כמה מצוות שמצאו חן בעיניו כמו שמירת כשרות ועוד.

לפני מספר חודשים קרה דבר מפתיע. הוא ניגש אליי, מול כמה מחבריו המקורבים אף הם לפעילות בית חב"ד, והטיח בי פתאום מילים קשות. הוא אמר שכביכול עכשיו השתכנע סופית שאין בורא לעולם, ואנחנו סתם 'מיסיונרים' שמנסים לשגע אותו, והוא לא רוצה יותר לדבר איתי ולראות אותי לעולם.

חבריו שהיו במקום הזדעזעו מדבריו, והתפתח במקום ויכוח שכמעט הגיע למריבה של ממש. הסתבר שאחד המרצים באוניברסיטה, החביב עליו במיוחד, ישב עמו מספר שעות ושכנע אותו בדברים אלו. החברים צעקו עליו שהוא כפוי-טובה, וכמה מהם דרשו ממני שלא לדבר איתו יותר.

ביקשתי מהם להירגע ולהשאיר אותנו לבד. במשך שעות ארוכות אל תוך הלילה הסברתי לו שאיני רוצה לשכנע אותו בדבר, אך בשום אופן אינני מוכן להפסיק את החברות בינינו. וכי אם אתה אתאיסט אסור לנו לשבת וליהנות ביחד כחברים? אמרתי בכנות. אחרי שיחה ארוכה וטעונה, שהגיעה לכדי דמעות, הוא היה רגוע יותר והבטיח לשקול שוב את החלטתו.

אקצר בפרטים, אך תוך זמן קצר הבחור חזר לעצמו. חזר לשיעורים, לשבתות ולתפילות, ואף החל לשמור שבת ומצוות נוספות. לאחרונה הוא הסביר באמצע השיעור לשאר הסטודנטים: "אתם יודעים מה זה 'תשובה מאהבה'? שאתה מתקרב לה' לא בגלל ששכנעו אותך, אלא רק בגלל שאוהבים אותך".

הרב צבי הירש אלפרוביץ השליח בקריה האקדמית אונו ההחלטה שהתקבלה ב'אוהל'

בתקופה הראשונה של השליחות שלי בקמפוס, הכרתי סטודנט מאוד איכותי, 'מלח הארץ', שהספיק להיות קצין בצבא (במילואים) ובעל תואר ראשון במשפטים, לרבות התמחות במשפטים במשרד ממשלתי.

במהלך השנה, הוא השתתף בתכנית הלימוד 'מעמיקים'. במשך כל השנה למדנו יחד בחברותא כשהלימוד היה בצורה מעמיקה ופנימית, הוא התייחס ללימוד ברצינות ודרש להבין כל דבר היטב.

בסוף השנה, לאחר סדרת מפגשים, נסענו יחד כל חברי התכנית למסע לחצרות קודשנו. בתחילת המסע נכנסו כולם אל האוהל וגם בסופו. לפני הכניסה בפעם הראשונה אמרתי לו שהמסע הזה הוא סוג של פרידה, הוא בדיוק אז סיים את התואר ומטבע הדברים אנחנו לא נראה עוד הרבה, אחרי הכל למדנו יחד שנה שלמה ועברנו דברים, והצעתני לו לקחת על עצמו החלטה טובה לפני הכניסה. משהו רוחני שישאר מכל מה שעברנו יחד.

הוא ענה לי שאינו מעוניין. הוא הסביר שהוא מרגיש שלם וטוב עם עצמו במקום שבו הוא נמצא, הוא לא רואה צורך לקבל על עצמו איזו החלטה דתית רוחנית.

בסוף המסע נכנסנו שוב אל האוהל, ואז לפני שהוא נכנס הוא בא אלי מיזמתו ואמר לי שהוא לקח על עצמו החלטה טובה. הוא החליט להניח תפילין למשך תקופה מסוימת, הוא ציין באוזני שנוכח שזה לא הרבה, אבל זאת ההחלטה.

השגרירים של השלוחים בחב"ד בקמפוס

מנהל חב"ד בקמפוס, מספר על הרעיון המקורי שהפך לשיטה: כך נרתמים בוגרי חב"ד בקמפוס לגיוס המשאבים לטובת המשך ושגשוג הפעילות שהם עצמם מכירים טובה לה • שליח עושה שליח

"כשהם היו סטודנטים, הפרוטה לא הייתה מצויה בכיסם בדרך כלל. אבל עכשיו כשהם יצאו לשוק העבודה, הם עובדים, מכירים אנשים איתם הם עובדים, ויוצרים סביבם מעגלים של קהלים איכותיים שלנו מן הסתם אין דרך להגיע אליהם. המעגלים הללו הם פוטנציאל אדיר למינוף היכולות של כל שליח, והבוגרים שלנו מבינים את זה מצוין ונרתמים לזה."

"התחלנו עם הרעיון ביום ההתרמה שהיה בשנה שעברה, אבל זה היה בממדים קטנים הרבה יותר, והשנה העניין קיבל תנופה אדירה, כאשר כל שליח מביא בין עשרים לשלושים בוגרים שלו שיהיו השגרירים שלו ביום ההתרמה, ובעצם יעזרו לו להגיע לקהלים חדשים, כשהיעד האישי של כל שגריר הוא לגייס בין 3000 ל-5000 שקלים עבור השליח. את החשבון אני משאיר לך לעשות לבד". הוא מתייך.

ומה התגובה של הבוגרים הללו לרעיון הזה? אני שואל.

בתגובה הרב שילת מפנה שוב את תשומת ליבי לפרסום שמונה על השולחן.

"אתה רואה את זה", הוא שואל רטורית ומיד ממשיך: "אנחנו לא מבקשים מהם להיות שנווררים, אנחנו מציעים להם להיות חלק מדבר גדול ומכובד. לכן אנחנו עושים ערב הוקרה מפואר באולם יוקרתי בראשון לציון, עם זמרים מהשורה הראשונה, ולכן אנחנו גם עושים הגרלה על רכב."

אני עוצר לרגע. לא בטוח ששמעתי

נכון. רכב? אני שואל.

הרב שילת מהנהן ומסביר.

"גייסנו רכב בתרומה, שיוענק בהגרלה מיוחדת לאחד מאותם שגרירים שנרתמו לעזור לשליח שלהם. זוהי הוקרה אמיתית שאנחנו מעוניינים להעניק למי שמוקירים טובה ועוזרים למי שהיו לצדם, וחשוב לנו שהמסר יועבר בצורה הכי בהירה. אנחנו רואים בהם שותפים מלאים לעשייה."

אני מביט שוב בפרסום וקולט - תרומה לחב"ד בקמפוס זו איננה רק תרומה, זוהי השקעה מיוחדת בפרויקט ששינה ומשנה לטובה כל כך הרבה מוסכמות, וכמו שזה נראה הוא גם ימשיך לשנות כאן עוד הרבה מוסכמות לעוד שנים רבות.

"האתגר בה"א הידיעה של השלוחים בקמפוס", פותח הרב משה שילת, מנהל חב"ד בקמפוס "הוא נושא יצירת קהילה סביב השליח. שליח יכול לעבוד ארבע שנים אינטנסיביות עם סטודנט, שאוכל אצלו כמעט כל שבת, שמשותף בשיעורים שלו, ושאיפילו מקבל מלגה מחב"ד בקמפוס, ואז יום אחד הוא מסיים את הלימודים, ממשיך ללמוד בעיר אחרת ואולי אפילו במדינה אחרת, פותח בקריירה, וזהו. עלול להיגמר הקשר."

"כשרק פתחנו את המיזם האדיר הזה, זה היה כל הזמן על השולחן. אמנם לא הצפנו את זה מיד, כי היו כל כך הרבה נושאים שהיינו צריכים לפתוח ולקדם, אבל מרגע שהחלה התבססות של חב"ד בקמפוס, הנושא חזר לקדמת הבמה במלוא העוצמה: איך גורמים לסטודנט שכבר לא נמצא איתנו להמשיך לשמור על קשר, ולהמשיך להיות חלק מקהילה שהוא כבר לא נמצא לידה באופן פיזי?"

והצלחתם?

"לא סתם הצלחנו. אני חושב שהצלחנו בגדול. ופרויקט השגרירים שפורץ עכשיו עם יום ההתרמה שלנו רק מוכיח את זה."

הרב שילת מציג לנו פרסום יפהפה לערב הוקרה שבמרכזו תמונה של רכב. אני מביט בפרסום ומבקש הסבר על מה שאני רואה.

"נתחיל מההתחלה" הוא מציע.

"כמו שאמרת, הסטודנטים ממשיכים הלאה בחייהם. לכאורה, ואני מדגיש לכאורה, כי מסתבר שעוצמת הקשר עם השלוחים של חב"ד בקמפוס שפוגשים אותם בצומת אולי הכי רגישה ומשמעותית בחיים שלהם, רגע לפני שהם יוצאים לחיים עצמם, היא כל כך גדולה - עד שגם ממרחק הם ממשיכים את הקשר עם השלוחים, מחפשים להמשיך להיות חלק מפרויקטים שאנחנו מפעילים, כמו שבתות יחד או מסעות מיוחדים, וגם מעוניינים לעזור לשליח לצמוח ולגדול, וכאן הם הופכים להיות השגרירים של השליח ועוזרים לו לגייס משאבים."

איך בדיוק?

האזינו לפרסום "יום אחד" (ONE DAY) המפרסם את קמפוס חב"ד בקמפוס. הפרסום כולל תמונה של מכונית לבנה, טקסט המפרט על תוכנית "משקיעים ומתניעים" ופרטים על תרומות לחב"ד בקמפוס וזינוק להגרלה. יש גם טבלת מחירים.

2500 ₪	770 ₪	250 ₪	100 ₪
40 נוסעים הגרלה	12 נוסעים הגרלה	3 נוסעים הגרלה	1 נוסע הגרלה

בית המדרש

של הסטודנטים

הצצה מרתקת לפרויקט לימודי אותנטי שמרתק אליו סניפים רבים של חב"ד בקמפוס - שיחה בלתי אמצעית עם מפעיל הפרויקט, ראש הישיבה שמשגר אליו את מיטב ה'תמימים' וראש הישיבה הגדולה שמציג את ההשראה - תנו רבנו - גירסת חב"ד בקמפוס

בישיבה. תוסיף לזה את העובדה שסטודנטים מעצמם חיפשו דרכים להתקדם בלימוד התורה, והיה חשוב לנו לייצר קשר בין הסטודנטים ובין בחורי ישיבות ואברכי כוללים".

מה לומדים בבתי המדרש?

"בכל סמסטר אנחנו מוציאים לאור חוברת של סוגיות לימוד, שבה ישנו דף הגמרא עם הסוגיה המדוברת, ובנוסף יש שני חלקים נוספים: 'שביבי פשט', שם מופיעות שאלות יסודיות שיכולות להתעורר תוך כדי לימוד הסוגיה, אך אין להן מענה ברש"י, ו'שביבי הלכה', שם מופיעים קטעים הלכתיים שנגזרים ישירות מתוך הסוגיה אותה הם למדו עכשיו".

ואיך הסטודנטים לומדים את הסוגיות הללו?

"יש לנו עשרה בתי מדרש כאלו ברחבי הארץ, ובכל בית מדרש יש אברכים מאנ"ש או 'תמימים' שמגיעים ללמוד עם הסטודנטים. השילוב הזה בין ה'תמימים' או האברכים ובין הסטודנטים הוא שילוב נפלא. נוצר ביניהם קשר אישי, שמתפתח עם הזמן לביקורים של הסטודנטים בישיבות, או סעודות שבת שעורך הסטודנט אצל האברך 'שלו'".

"כשיצאנו לדרך, היה פרט שהיה לנו מאוד חשוב, כפי שאמרתי לך קודם. רצינו לייצר אצל הסטודנטים תודעה שיש לאן להתקדם מכאן. הלימוד עם השליח הוא ההתחלה, ויש ואפשר להמשיך הלאה, וכך נוצר הקשר בינינו ובין הישיבה למתקורבים במגדל העמק שנתרמה בכל הכוח לעזור לנו בפרויקט הזה.

"בכל שבוע יוצאים התמימים מהישיבה במגדל העמק, הן מ'הזאל הקטן' - הישיבה למתקורבים, והן מהישיבה הגדולה, לארבעה מוקדים של בתי מדרש שלנו, והם עושים נפלאות, משום שלסטודנטים יש

שעת לילה. רחוב אד"ם הכהן בחיפה, הרחוב הכי קרוב לטכניון. אנחנו מתקדמים לכיוון בית חב"ד של הרב אהרן לייף בטכניון, וכבר בשביל המוליך לבית חב"ד יש תחושה שמשוה טוב קורה כאן.

כשנפתחת הדלת מתגלה מחזה לא יאמן, למעלה מעשרים סטודנטים ישובים לפני ספרים ולומדים בחיות עם בחורי ישיבה. יחד יש כאן ארבעים איש שיוצרים רעש מתוק של לימוד תורה הממלא את חלל האוויר.

"תראה מה זה" מפנה הרב משה שילת, מנהל חב"ד בקמפוס, את תשומת ליבי. "נכנסנו עכשיו, קבוצה של מבקרים, ואף אחד לא הרים את הראש לראות מי נכנס".

אני ניגש לרב אורן בן עמר, מנהל בית המדרש ואחד השלוחים בטכניון, והוא מאיר את עיניי בעוד נתון לא פחות מרגש. "יש עכשיו חופשת סמסטר בטכניון, וכל הסטודנטים שאתה רואה עכשיו, הם סטודנטים שהגיעו למרות החופשה, פשוט בשביל לשבת וללמוד".

ברוכים הבאים לפרויקט 'בתי המדרש' של חב"ד בקמפוס ישראל.

ללמוד בלי כפפות

איך התחיל הפרויקט? אני שואל את הרב אורי גמסון ראש בתי המדרש של חב"ד בקמפוס ישראל.

"כשנכנסתי לעבוד באגף התוכן של חב"ד בקמפוס, שמנו לב לדבר מעניין. היה הרבה תוכן ב"ה - שיעורים מכל מיני סוגים, תכניות מלגות וכמובן חברות אישיות שהשלוחים קבעו עם סטודנטים. אבל היה חסר משהו, וכשניסינו לנתח מה בדיוק חסר, עלינו על העובדה שחסר לימוד תורה 'ללא כפפות', בדיוק כמו שלומדים

כתובת להמשך לימוד התורה שלהם, והם מנצלים אותה."

מחוסנים מ'קורונה' רוחנית

בעקבות הדברים הללו של הרב גמסון, רק מתבקש שאפנה לרב עקיבא גולדשמיד ראש הישיבה למתקרבים במגדל העמק, שנודעת בכינוי "הזאל הקטן", לשמוע ממנו כיצד הוא רואה את שיתוף הפעולה הזה.

ישיבה שהבחורים יוצאים פתאום ללמד באוניברסיטה, איך עובד השילוב הזה?

מבטו של הרב גולדשמיד משדר שהשאלה לא במקומה. "מה זאת אומרת?" הוא מפנה שאלה רטורית, "מי שחידש את הדבר הזה הוא הרבי בעצמו. עצם העובדה שבחורים יוצאים למבצעים, זה אמנם באופן אחר, אבל זה אותו העיקרון. או ה'מיטוואך' שעה, שבו היו יוצאים הבחורים פעם בשבוע בימי רביעי ללמד בבתי הספר הממשלתיים, ה'פאבליק סקולס'".

הרב גולדשמיד עוצר לרגע את שטף דיבורו. "אני יכול לשתף אותך שבתור בחורים שהגיעו מישראל, היינו חשים נמיכות הרוח מכך שלא ידענו אנגלית ולא יכולנו לצאת ללמד ב'מיטוואך' שעה. זו הייתה זכות עצומה לקיים את רצונו של הרבי. אם תרצה, אני רואה בעובדה שהבחורים שלנו יוצאים ללמד בבתי המדרש המשך של אותה הוראה של הרבי ביחס ל'מיטוואך' שעה".

אבל אתה לא חושש שאולי המפגש עם סטודנטים, שיתכן ויש להם שאלות באמונה, יכול להחליש את הבחורים?

"ממש לא. המציאות מוכיחה שלא."

"אתה יודע מה, אני אשאל אותך את השאלה הזו בכיוון הפוך. אם למחרת סטודנט יגיע לשערי הישיבה ויבקש להיכנס וללמוד, האם נמנע ממנו את זה מפני החשש שאולי יש לו שאלות באמונה? ברור שלא!"

"חוץ מזה, הרבי כבר ענה על השאלה הזו, בעשרות מענות אם לא מאות, כאשר הסביר את הרעיון, המעלה והתועלת שביציאה למבצעים, על אף שיציאה למבצעים עלולה לטמון בחובה סכנות רוחניות גדולות הרבה יותר מאשר מפגש לימוד עם סטודנט."

"מעבר לזה, ברוך ה' אנחנו לומדים חסידות עם הבחורים שלנו, ואפשר לומר באווירת הימים הללו של הפחד מנגיף הקורונה, שיש לנו חיסון רוחני מפני 'קורונה רוחנית', וצריכים להיות מספיק בטוחים בעצמנו בעניין הזה."

כן, אבל בכל זאת אתה לא חושש שאולי דווקא מתוך העובדה שמדובר כאן במפגש לימודי, יש סיכוי שהוא יתגלגל לשיחה על עניינים שלבחור אין מספיק ידיעות בהם?

"תראה, אולי יש כאן נקודה שצריכה להיות ברורה יותר. הבחורים לא יוצאים לפאנל עם סטודנטים בעניינים שונים שעל הפרק. הם יוצאים ללמוד איתם תורה. הם מקבלים חוברות מאוד מסודרות מחב"ד בקמפוס עם הספק לימודים ברור לכל פעם, וההגדרה של המפגש ברורה לשני הצדדים."

פרויקט של האיכותיים

בנקודה זו מבקש הרב גמסון את רשות הדיבור, ומוסיף: "כל סטודנט מקבל בתחילת הסמסטר מחברת עם שאלות סיכום, שתוך כדי הלימוד הוא כותב בה את התשובות. כך שבסוף הסמסטר יש לו מחברת מלאה בתורה שהוא למד. היעד מאוד ברור."

הרב גולדשמיד ממשיך את קו המחשבה ואומר "חוץ מזה שאני חושב שאולי המילה 'סטודנט' מפחידה קצת את מי שלא מכיר את העולם הזה, אבל בסופו של יום מדובר באנשים שמגיעים לבית המדרש בכדי ללמוד ולהעמיק ביהדות, ואם יש להם שאלות שלבחור שיושב מולם אין תשובות עליהן, אז באופן הכי טבעי פונים לשליח בקמפוס שיושב שם במקום, או שמפנים אותו לרב שכן יוכל לענות לו."

"זה ברור שבחור שרוצה לעסוק עם ציבור איכותי כמו הציבור הסטודנטיאלי לא צריך לחכות עד שיהיה לו ידע מקיף בכל מחשבת ישראל; הבחור מגיע עם האמת והאמונה שלו, והוא משדר את זה גם הלאה. זה עובד, זו לא תיאוריה. אני מדבר מהשטח."

ואיך בוחרים את התמימים שיצאו ללמוד עם הסטודנטים?

"אנחנו שולחים לבתי המדרש רק את

הבחורים הטובים ביותר, הן מהזאל הקטן והן מהישיבה הגדולה. רק בחור שמגלה רצינות ואחריות יוצא לבתי המדרש.

"המציאות הוכיחה שאם היו בחורים לא רציניים מספיק שהתגנבו לתוך רשימת הבחורים שיוצאים לבתי המדרש, אז אחרי פעם או פעמיים הם הפסיקו, כי זה באמת פרויקט שמיועד לרציניים בלבד.

"הדבר הזה גם בא לידי ביטוי בעובדה שכל הבחורים שיוצאים לבתי המדרש, באופן מובהק הם בחורים ששומרים על הסדרים בצורה הכי טובה, זה תענוג לראות אותם לא מוותרים על אף אחד מהסדרים אפילו אם חזרו מאוחר

לאחריות, כי גם אם יש להם איזו בר מצווה של קרוב משפחה, או אפילו חתונה, הם יודעים שיש סטודנט שמחכה ללמוד איתם, והם לא יכולים להחסיר, ולכן בחורים עושים הכל בשביל לא להחסיר אפילו פעם אחת, ורק במקרים באמת קיצוניים, הם ידאגו שיהיה מי שיחליף אותם.

"הם לומדים להפיץ את המעיינות בצורה הכי איכותית וטובה".

הזכרת את העובדה שהם דנים ביניהם איך להעביר את הסוגיה בצורה הטובה ביותר. יש להם כלים לימודיים שמאפשרים להם ללמד את הסטודנטים בצורה מיטבית?

"אכן, זו שאלה טובה מאוד. מבחינת הישיבה, אנחנו תמיד כאן בשביל לעזור לבחורים להכין את הסוגיות, ואם לבחור יש שאלה בעניין, או שהוא נשאל שאלה שהוא לא יודע, הוא יודע שיש תמיד את מי לשאול בישיבה.

"מעבר לזה חב"ד בקמפוס מוציאה לאור חומרי לימוד איכותיים ביותר, והרב גמסון עצמו מגיע פעם בשבוע לישיבה בכדי למסור שיעור מיוחד לבחורים שיוצאים לבתי המדרש, שמטרתו היא איך למסור את הסוגיה בצורה הטובה ביותר לסטודנטים, איך לעניין

בלילה, ואם הם צריכים להכין את הסוגיה עבור הלימוד, הם מבקשים רשות מהנהלה. מי שאיננו כזה פשוט לא ישרוד את הפרויקט, זה פרויקט שממגנט אליו את הבחורים הכי איכותיים.

"זה גם מאוד קשור לזה שהשדר שמתקבל הן מהנהלת הישיבה והן מהנהלת חב"ד בקמפוס הוא כזה שאין כאן מקום לניסויים, יש כאן פרויקט שחייב רק כאלו שלוקחים את עצמם ברצינות ולוקחים אחרים ברצינות".

מה אתה שומע מה'תמימים'? איך הם חווים את הפרויקט הזה?

"אני גם שומע וגם רואה. אפשר לראות שבחור שנכנס לפרויקט פתאום תופס את עצמו אחרת לגמרי. הוא צריך להכין סוגיה כמו שצריך, הוא צריך ללמוד איך להעביר אותה בצורה מעניינת, ויותר מזה הוא צריך ללמוד איך להקשיב. הסטודנטים שואלים שאלות על הסוגיה, והבחור צריך לדעת איך להקשיב לשאלה ולענות לעניין.

"אני יכול לעבור בשעת ההפסקה ולשמוע שני בחורים מדברים ביניהם בסוגיה, ודנים איך להעביר אותה בצורה הטובה ביותר. זה פשוט תענוג לראות את זה. מעבר לעובדה שזה מחנך את הבחורים

למתקרבים, ראיתי בזה המשך ישיר לכל אותן הפעולות שעשינו אז". לא חששתם כאשר הקמתם את ה"זאל הקטן" מהשפעות של מי שמגיעים ללמוד שם על הבחורים שלנו?

"אמנם היו כאלו שהגיעו אליי מבחוץ, וטענו שיש חששות כאלו. אך לי היה ברור מאוד שחלק מעניינה של תומכי תמימים הוא להיות "נרות להאיר", זה נכון ביחס למבצעים, מרכז שליחות ועוד, וזה נכון גם בתוך ד' אמות של הישיבה, ולכן עבורי לא הייתה זו שאלה.

"לאורך השנים, לא זו בלבד שלא ראיתי פגיעה בתמימים ובישיבה, אלא ההיפך הוא הנכון. העובדה שהמתקרבים חיים עם בחורים שלנו, רואים אותם לומדים, מתפללים, וגם מתמודדים עם קשיים, זה פועל פעולה בלתי רגילה עליהם, הם רואים שהיהדות זה חיים אמיתיים.

"מאידך, גם התמימים כשרואים בחורים שעוזבים הכל ומגיעים מעצמם לשבת וללמוד תורה, בלי שאף אחד לוחץ אותם, מבינים את הערך העצום של מה שהם קיבלו בקלות, ואחרים עמלים ויגיעים להשיג.

"הרבי הרי רצה והתעקש שבעלי התשובה והמתקרבים יהיו יחד, ולא לחוד, אם כן ברור שרק טוב יכול לצאת מזה", מסיים הרב גולדברג בתוכנה בהירה.

בהתאם להוראת הרבי

אני חוזר לרב גמסון, ושואל מה בדיוק לומדים בבתי המדרש? "לומדים את סוגיות הגמרא, ודווקא סוגיות כאלו שיש להם קשר להלכה.

"בזמנו שמעתי מהרב עקיבא גולדשמיד שהוא עצמו שוחח עם הרב שניאור זלמן גפני שהיה ראש ישיבת "אור תמימים" בכפר חב"ד שיועדה לבעלי תשובה דוברי אנגלית, ושמע ממנו שהרבי הורה לו ביחידות ללמוד עם בעלי תשובה דווקא סוגיות שקשורות לנידונים הלכתיים, והרבי נתן כמה דוגמאות כמו: מסכת ביצה, או פרק השותפין.

"הדברים הללו עוררו אותי לבחור דווקא סוגיות כאלו, ואכן הסטודנטים מגיבים להן בצורה נלהבת ביותר.

"מעבר לזה, בכל שבוע מקבלים השלוחים רעיון בחסידות להעביר לסטודנטים על הסוגיה שלמדו, כל פעם עם מסר חסידי אחר שמקשר את כל מה שלמדו לעבודת ה'".

ומה הלאה?

"מלאה הארץ דעה את ה'" אומר הרב גמסון בחינך, "אנחנו צריכים לדאוג שלכל שליח יהיה מקום תוסס של לימוד תורה אליו יוכל להביא את הסטודנטים שלו".

אותם, ואילו שאלות יכולות להתעורר במהלך הלימוד וכיצד לענות עליהן.

מעבר ללימוד פעם בשבוע, אתה רואה שהקשר הזה יוצר שינוי אצל הסטודנטים?

"מה השאלה?" מתפלא הרב גולדשמיד, "עוד כמה ימים, בפורים תגיע קבוצה גדולה של סטודנטים להתוועדות אצלנו, אלו פירות של בתי המדרש. לפני שבועיים היה כאן סטודנט מהטכניון במשך כמעט שבוע, הוא הגיע לכאן בכדי לנצל את חופשת הסמסטר שלו. "מעבר לזה, הבחורים עצמם דואגים לקחת מהסטודנטים 'שלהם' את מספרי הטלפון, ולאחל להם שבת שלום, להזמין אותם להתוועדויות, לשבתות בישיבה. לחנוכה, או חגים אחרים.

"יש סטודנטים שבעקבות הפרויקט הזה עשו מהפך שלם בחיים שלהם, הם נכנסו לישיבה, ואפילו הספקנו כבר לחתן חלק מהם. זה פרויקט שהתוצאות החיוביות שלו הן דברים גלויים וידועים".

בדרכו של ר' מולע

לרגע מחליף הרב גולדשמיד את כובע המרואיין, והופך למראיין. הוא פונה אליי ואומר "אני רואה שיש לך הרבה שאלות על ההשפעה של הבחורים על הסטודנטים ולהיפך, אני מציע לך לדבר עם ראש הישיבה הגה"ח הרב יצחק גולדברג, לשמוע ממנו מה דעתו על מה שקורה כאן".

את הרב גולדברג מצאתי רגע לפני שיצא לסדר בוקר בישיבה. הוא אמנם איננו מעורב לפרטי פרטים בפרויקט בתי המדרש, אבל הוא דוחף ומעודד את הפרויקט, ומציין שבהחלט שמע על השינוי האדיר שהפרויקט עושה, אך יותר מכך יש לו משנה מסודרת על השאלות שהועלו בראיון הזה.

"כשאנחנו היינו בחורים בברינאוה" הוא פותח, "הרב מולע אזימוב החל את דרכו כשליח הרבי בפריז. הוא היה מביא סטודנטים וגם בחורים צעירים לישיבה בכדי שאנחנו נלמד איתם באופן קבוע.

"אם שאלת על הקשר בין תמימים וסטודנטים, הרי שזה היה קשר מובהק. הם היו מגיעים לישיבה לשבתות, לחופשות, להתוועדויות. אנחנו ראינו את עצמנו ה"שלוחים הפרטיים" שלהם, ואכן הדבר הזה שינה את כל פניה של צרפת היהודית. זה היה הבסיס לכל מה שאתה רואה היום.

"מעבר לזה, היינו יוצאים פעם בשבוע לבית חב"ד של הרב אזימוב בכדי למסור שיעורים לסטודנטים. לכל בחור הייתה קבוצה של סטודנטים שאיתה הוא למד, ואילו עם החדשים היה לומד הרב מולע אזימוב בעצמו.

"זאת הייתה התשתית עליה הונחו כל יסודות השליחות של כל מי שהיה שותף לזה.

"שנים אחר כך כשהייתה ההזדמנות לקיים את הוראתו של הרבי ולפתוח בתוך הישיבה שלנו כאן במגדל העמק את המחלקה

מה שאפשר לעשות

ONE DAY **ביום אחד**

ימי השותפות של חב"ד בקמפוס
כ-כב אדר ה'תש"פ 16-18.3.20

y.w. graphicdesign

